

راقهى تحفة الأطفال

دانانى
سيروان حامد

الجامع للقراءات العشر من طريق الشاطبية والدرية

١٤٤١ك - ٢٠١٩ز

پيشه‌کی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا إِنَّهُ مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴾ ﴿١٣٢﴾ آل عمران
﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴾ ﴿١﴾ النساء
﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾ ﴾ الأحزاب

أما بعد، فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ تَعَالَى، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ (ﷺ)، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ، وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.
ئهم كتيبه‌ی به‌رده‌ست پرافه‌یه‌کی كورت و پوختی هونراوه‌ی (تحفة الأطفال) ی شیخ سوله‌یمانی جه‌مزورییه خودا لی‌ی خوشبیت، داوا كارم له خوای په‌روه‌دگار لی‌مانی وه‌رگری‌ت و بیته‌ مایه‌ی سوود بو‌خوینه‌رانی.

سیروان حامد رحیم

پوژنی هه‌ینی

۱ جمادی الأولى ۱۴۴۱

۲۰۱۹/۱۲/۲۷

شاره‌زور

دهقى هونراودهكه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

المُقَدِّمَة

- (١) یَقُولُ رَاجِی رَحْمَةِ الْعُفُورِ دَوْمًا سَلِیْمَانُ هُوَ الْجَمْزُورِی
(٢) الْحَمْدُ لِلّٰهِ مُصَلِّیًّا عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَمَنْ تَلَا
(٣) وَبَعْدُ هَذَا النَّظْمُ لِلْمُرِيدِ (فِي التُّونِ وَالتَّنْوِينِ وَالْمُدُودِ)
(٤) سَمِیْتُهُ بِتُحْفَةِ الْأَطْفَالِ عَنْ شَيْخِنَا الْمِیْهِيَّ^١ ذِي الْكَمَالِ
(٥) أَرْجُو بِهِ أَنْ يَنْفَعَ الطُّلَابَا وَالْأَجْرَ وَالْقَبُولَ وَالثَّوَابَا

أَحْكَامُ النُّونِ السَّاكِنَةِ وَالتَّنْوِينِ

- (٦) لِلتُّونِ إِنْ تَسْكُنَ وَالتَّنْوِينِ أَرْبَعُ أَحْكَامٍ فَخُذْ تَبِيْنِي
(٧) فَالْأَوَّلُ الْإِظْهَارُ قَبْلَ أَحْرَفِ لِلْحَلْقِ سِتٌّ^٢ رُبَيْتٌ فَلْتَعْرِفِ^٣
(٨) هَمْزٌ فَهَاءٌ ثُمَّ عَيْنٌ حَاءٌ مُهْمَلَتَانِ ثُمَّ غَيْنٌ حَاءٌ
(٩) وَالثَّانِي إِذْغَامٌ بِسِتَّةٍ أَتَتْ فِي يَرْمَلُونَ^٤ عِنْدَهُمْ قَدْ ثَبَّتَتْ

^١ وفي نسخ أخرى: الميهي

^٢ وفي نسخ أخرى: سِتٌّ

^٣ وفي نسخ أخرى: فَلْتَعْرِفِ

^٤ وفي نسخ أخرى: يَرْمَلُونَ

- (١٠) لَكِنَّهَا قِسْمَانِ قِسْمٌ يُدْعَمًا^٥ فِيهِ بَعْثَةٌ بِـ: يَنْمُو عَلِمًا^٦
- (١١) إِلَّا إِذَا كَانَا بِكَلِمَةٍ فَلَا تُدْعَمُ^٧ ك: ذُنْيَا ثُمَّ صِنْوَانٍ تَلَا
- (١٢) وَالثَّانِ إِذْ غَامٌ بِغَيْرِ غُنَّةٍ فِي السَّلَامِ وَالرَّاءِ ثُمَّ كَرَّرْتَهُ
- (١٣) وَالثَّلَاثُ الْإِخْفَاءُ عِنْدَ الْبَاءِ مِيمًا بَعْثَةٌ مَعَ الْإِخْفَاءِ
- (١٤) وَالرَّابِعُ الْإِخْفَاءُ عِنْدَ الْفَاضِلِ مِنْ الْحُرُوفِ وَاجِبٌ لِلْفَاضِلِ
- (١٥) فِي خَمْسَةٍ مِنْ بَعْدِ عَشْرِ رَمُوهَا فِي كَلِمٍ هَذَا الْبَيْتِ قَدْ ضَمَّنْتُهَا
- (١٦) صِفْ ذَا ثَنَا^٨ كَمْ جَادَ شَخْصٌ قَدْ دُمَ طَيِّبًا زِدْ فِي ثَقَى^٩ ضَعِ ظَالِمًا

أَحْكَامُ النُّونِ وَالْمِيمِ الْمُشَدَّدَتَيْنِ

- (١٧) وَغَنَّ مِيمًا^٥ ثُمَّ نُونًا شُدِّدَا وَسَمَّ كُلاًَّ حَرْفَ غُنَّةٍ بَدَا

أَحْكَامُ الْمِيمِ السَّاكِنَةِ

- (١٨) وَالْمِيمُ إِنْ تَسَكَّنْ تَجِي قَبْلَ الْهَجَا لِأَلْفٍ لَيْتَةٍ لِيذِي الْحِجَا
- (١٩) أَحْكَامُهَا ثَلَاثَةٌ لِمَنْ ضَبَطَ إِخْفَاءً^٦ إِذْ غَامٌ وَإِظْهَارًا فَقَطْ

^٥ وفي نسخ أخرى: يُدْعَمُ

^٦ وفي نسخ أخرى: عَلِمٌ

^٧ وفي نسخ أخرى: فَلَا تُدْعَمُ

^٨ وفي نسخ أخرى: ثَنَا

^٩ وفي نسخ أخرى: ثَقَى

- (٢٠) فَالْأَوَّلُ **الإِخْفَاءُ** عِنْدَ الْبَاءِ
 (٢١) وَالثَّانِ **إِدْغَامٌ** بِمِثْلِهَا أَتَى
 (٢٢) وَالثَّلَاثُ **الإِظْهَارُ** فِي الْبَقِيَّةِ
 (٢٣) وَاحْذَرْ لَدَى **وَإِوٍ** وَفَا أَنْ تَخْتَفِيَ
 وَسَمَّاهُ **الشَّفْوِيَّ** لِلْقُرَّاءِ
 وَسَمَّيْتُهُ **إِدْغَامًا صَغِيرًا** يَا فَتَى
 مِنْ أَحْرَفٍ وَسَمَّيْتُهَا **شَفْوِيَّةً**
 لِقُرْبِهَا **وَالِاتِّحَادِ** ^{١١} فَاعْرِفِ

أَحْكَامُ لَامٍ (أَلٍ) وَلَامٍ (الْفِعْلِ)

- (٢٤) **لِإِلَامٍ أَلٍ** حَالَانَ قَبْلَ الْأَحْرَفِ
 (٢٥) قَبْلَ أَرْبَعٍ مَعَ عَشْرَةٍ خُذْ عِلْمَهُ
 (٢٦) ثَانِيهِمَا **إِدْغَامُهُمَا** فِي أَرْبَعٍ
 (٢٧) **طَبَّ ثُمَّ صِيلَ رَحْمًا** ^{١٢} تَفْزُضِ فَا نَعَمْ
 (٢٨) وَاللَّامُ ^{١٤} الْأُولَى سَمَّيْتُهَا **قَمْرِيَّةً**
 (٢٩) وَأَظْهَرَنْ **لَامٍ فِعْلٍ** مُطْلَقًا
 أَوْلَاهُمَا **إِظْهَارُهُمَا** فَلْتَعْرِفِ
 مِنْ **إِبْعٍ** ^{١٢} **حَجَّكَ وَخَفَّ عَقِيمَهُ**
 وَعَشْرَةَ أَيْضًا وَرَمَزَهَا فَعِ
 دَعِ **سُوءَ ظَنِّ زُرٍّ شَرِيفًا** لِلْكَرَمِ
 وَاللَّامُ الْآخِرَى سَمَّيْتُهَا **شَمْسِيَّةً**
 فِي نَحْوِ **قُلْنَا نَعَمْ وَقُلْنَا وَالتَّقَى**

^{١٠} وفي نسخ أخرى: وَسَمَّيْتُهُ ادْغَامًا

^{١١} وفي نسخ أخرى: **وَالِاتِّحَادِ**

^{١٢} وفي نسخ أخرى: مِنْ **إِبْعٍ**

^{١٣} وفي نسخ أخرى: **رَحْمًا**

^{١٤} وفي نسخ أخرى: **وَاللَّامُ**

فِي الْمِثْلَيْنِ وَالْمُتَقَارِبَيْنِ وَالْمُتَجَانِسَيْنِ

- (٣٠) إِنْ فِي الصِّفَاتِ وَالْمَخَارِجِ اتَّفَقَ حَرْفَانِ فَالْمِثْلَانِ فِيهِمَا أَحَدٌ
 (٣١) وَإِنْ يَكُونَا مَخْرَجًا تَقَارِبًا وَفِي الصِّفَاتِ اخْتَلَفَا يُقْبَلَا
 (٣٢) مُتَقَارِبَيْنِ^{١٥} أَوْ يَكُونَا اتَّفَقَا فِي مَخْرَجِ دُونَ الصِّفَاتِ حَقَّقَا
 (٣٣) بِالْمُتَجَانِسَيْنِ ثُمَّ إِنْ سَكَنَ أَوَّلُ كُلِّ فَالصَّغِيرُ سَمَيْنِ
 (٣٤) أَوْ حُرِّكَ الْحَرْفَانِ فِي كُلِّ فَقُلْ كُلُّ كَبِيرٌ وَافْهَمْنَاهُ بِالْمُثُلِ

أَفْسَامُ الْمَدِّ

- (٣٥) وَالْمَدُّ أَصْلِيٌّ وَفَرَعِيٌّ لَهُ وَسَمٌّ أَوَّلًا طَبِيعِيٌّ وَهُوَ
 (٣٦) مَا لَا تَوَقُّفٌ لَهُ عَلَى سَبَبٍ وَلَا بِدُونِهِ الْحُرُوفُ تُجْتَلَبُ
 (٣٧) بَلْ أَيْ حَرْفٍ غَيْرِ^{١٦} هَمْزٍ أَوْ سُكُونٍ^{١٧} جَا بَعْدَ مَدٍّ فَالطَّبِيعِيُّ يَكُونُ^{١٨}
 (٣٨) وَالْأَخَرُ الْفُرَعِيُّ مَوْقُوفٌ عَلَى سَبَبٍ كَهَمْزٍ أَوْ سُكُونٍ مُسْجَلًا
 (٣٩) حُرُوفُهُ ثَلَاثَةٌ فَعِيهَا مِنْ لَفْظٍ وَآيٍ وَهِيَ فِي نُوحِيهَا
 (٤٠) وَالْكَسْرُ قَبْلَ الْيَاءِ وَقَبْلَ الْوَاوِ صَمٌّ شَرْطٌ وَفَتْحٌ قَبْلَ الْفِي يُلتَزَمُ
 (٤١) وَاللَّيْنُ^{١٩} مِنْهَا الْيَاءُ وَوَاوُ سُكِّنَا^{٢٠} إِنْ انْفَتْحَ قَبْلَ كُلِّ أَعْلَنَا

^{١٥} وفي نسخ أخرى: مُقَارِبَيْنِ

^{١٦} وفي نسخ أخرى: غَيْرُ

^{١٧} وفي نسخ أخرى: سُكُونُ

^{١٨} وفي نسخ أخرى: يَكُونُ

أَحْكَامُ الْمَدِّ

- (٤٢) لِلْمَدِّ أَحْكَامٌ ثَلَاثَةٌ تَدْوِمٌ^{٢١} وَهِيَ الْوُجُوبُ وَالْجَوَازُ وَاللُّزُومُ^{٢٢}
 (٤٣) فَوَاجِبٌ إِنْ جَاءَ هَمْزٌ بَعْدَ مَدٍّ فِي كَلِمَةٍ وَذَا بِمُتَّصِلٍ يُعَدُّ
 (٤٤) وَجَائِزٌ مَدٌّ وَقَصْرٌ إِنْ فُصِلَ كُلُّ بِكَلِمَةٍ وَهَذَا الْمُنْفَصِلُ
 (٤٥) وَمِثْلُ ذَا إِنْ عَرَضَ السُّكُونُ وَقَفَّا كَمَا تَعَلَّمُونَ نَسْتَعِينُ
 (٤٦) أَوْ قُدِّمَ الْهَمْزُ عَلَى الْمَدِّ وَذَا بَدَلٌ^{٢٣} كَمَا مَنُوتُوا^{٢٤} وَإِيمَانًا خُذَا
 (٤٧) وَلَا زِيمٌ إِنْ السُّكُونُ أُصِلاَ وَصَلًا وَوَقَفَّا بَعْدَ مَدِّ طَوَّلًا

أَفْسَامُ الْمَدِّ اللَّازِمِ

- (٤٨) أَفْسَامُ لَازِمٍ لَدَيْهِمْ أَرْبَعَةٌ وَتِلْكَ كَلِمِيٌّ وَحَرْفِيٌّ مَعَهُ
 (٤٩) كِلَاهُمَا مُخَفَّفٌ مُثَقَّلٌ فَهَذِهِ أَرْبَعَةٌ تُفَصِّلُ
 (٥٠) فَإِنَّ بِكَلِمَةٍ سُكُونٌ اجْتَمَعَ مَعَ حَرْفٍ مَدٍّ فَهَوَّ كَلِمِيٌّ وَقَعَ
 (٥١) أَوْ فِي ثَلَاثِيٍّ الْحُرُوفِ وَجِدَا وَالْمَدُّ وَسَطُهُ^{٢٥} فَحَرْفِيٌّ بَدَا

^{١٩} وفي نسخ أخرى: وَاللَّيْنُ

^{٢٠} وفي نسخ أخرى: سَكْنَا

^{٢١} وفي نسخ أخرى: تَدْوِمٌ

^{٢٢} وفي نسخ أخرى: وَاللُّزُومُ

^{٢٣} وفي نسخ أخرى: بَدَلٌ

^{٢٤} وفي نسخ أخرى: كَمَا مَنُوتُوا

^{٢٥} وفي نسخ أخرى: وَسَطُهُ

- (٥٢) كِلَاهُمَا مُتَقَلِّبٌ إِنِ ادْعَمَا
 (٥٣) وَالْأَلَزِمُ الْحَرْفِيُّ أَوَّلَ السُّورِ
 (٥٤) يَجْمَعُهَا حُرُوفٌ كَمْ عَسَلٌ نَقْصٌ
 (٥٥) وَمَا سِوَى الْحَرْفِ الثَّلَاثِيِّ لَا أَلْفٌ
 (٥٦) وَذَلِكَ أَيْضًا فِي فَوَاتِحِ السُّورِ
 (٥٧) وَجَمَعَ الْفَوَاتِحَ الْأَرْبَعَ عَشَرَ
 خُفِّفَ كُلُّ إِذَا لَمْ يُدْعَمَا
 وَجُودُهُ وَفِي ثَمَانٍ انْخَصَرَ
 وَعَيْنُ ذُو وَجْهَيْنِ وَالطُّوْلُ أَحْصُ
 فَمَدُّهُ مَدًّا طَبِيعِيًّا أَلْفٌ
 فِي لَفْظٍ حَيٍّ طَاهِرٍ قَدْ انْخَصَرَ
 صِلُهُ سُخَيْرًا مَنْ قَطَعَكَ ذَا اشْتَهَرَ

خَاتِمَةٌ

- (٥٨) وَتَمَّ ذَا النَّظْمِ بِحَمْدِ اللَّهِ
 (٥٩) أَبْيَاتُهُ نَدْبًا لِذِي النَّهْيِ
 (٦٠) ثُمَّ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ أَبَدًا
 (٦١) وَالْأَلِ وَالصَّحْبِ وَكُلِّ تَابِعِ
 عَلَى تَمَامِهِ بِأَلَا تَنَاهِي
 تَارِيخُهَا^{٢٦} بُشْرَى لِمَنْ يُتَقَنُّهَا
 عَلَى خِتَامِ الْأَنْبِيَاءِ أَحْمَدًا
 وَكُلِّ قَارِيٍّ وَكُلِّ سَامِعِ

سهنهدي هونراوهكه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

^{٢٦} وفي نسخ أخرى: تاريخه

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على خاتم الأنبياء والمرسلين وعلى آله وصحبه وسلم
تسليماً كثيراً.

إجازة في متن (تحفة الأطفال)

أما بعد:

فإني أروي متن (تحفة الأطفال) للإمام سليمان بن حسين بن محمد الجمزوري عن شيخنا العلامة
عبد الفتاح مدكور بن بيومي (مستشار شؤون القرآن بالجيزة) وأجازني بروايتها عنه حفظه الله تبارك
وتعالى وهو يروي متن التحفة عن شيخه العلامة علي بن محمد الشهير بالضباع (ت ١٣٨٠) وهو
عن الشيخين عبدالرحمن الخطيب الشهير بالشعار وحسن بن يحيى الكُتبي وهما عن شيخ المقرئين
محمد بن أحمد المتولي وهو بسنده إلى الناظم سليمان الجمزوري رحم الله الجميع، وبعد أن قرأها عليّ
باتقان كامل وضبطاً معانيها أخي الفاضل الشيخ (سيروان حامد) أجزته بروايتها وتدريسها.
وأوصيه بتقوى الله تبارك وتعالى في السر والعلن وأن يدعوا لي ولمشايخي.
وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين.

حرّرها في مدينة حلبجة الجديدة

رعد محسن حاوي السامرائي

في يوم الأربعاء (٤/رمضان ١٤٣٥هـ)

الموافق لـ (٢/٧/٢٠١٤ م)

ناساندنى هونراومهكه

هونراوهى (تحفة الأطفال والغلمان في تجويد القرآن) يهكيكه له هونراوه كورت و
ناسانهكانى بوارى زانستى تهجويد كه شيخ سولهيمانى جهمزورى له سهر كيشى

(الرَّجَز) له سألَى (١١٩٨ك) دایناوه، ئەم ھۆنراویە پیک ھاتووہ لە (٦١) دیر بەم شیوہیە خواروہ دابەشی کردوہ:

- ١- پینچ دیر بو پیشەکی
  - ٢- یازدە دیر بو یاساکانی نونی زەننەدارو (تنوین).
  - ٣- یەك دیر بو نون و میمی شەدە دار.
  - ٤- شەش دیر بو میمی زەننەدار.
  - ٥- شەش دیر بو لامی (أل) و لامی کردار.
  - ٦- پینچ دیر بو لیکچووہکان و ھاوڕەگەزەکان و لیک نزیكەکان.
  - ٧- ھوت دیر بو بەشەکانی درێژکردنەوہ.
  - ٨- شەش دیر بو ئەھکامەکانی درێژکردنەوہ
  - ٩- دە دیر بو بەشەکانی درێژکردنەوہی پاپەند (لازم).
  - ١٠- چوار دیریش بو کۆتایی.
- سەرچاوەی ئەم ھۆنراویە ھەك دانەر خۆی دەلیت مامۆستاکیەتی كە ناوی (میہی)یە، واتە بابەتە زانستییەكە ی لەوہو ھەرگرتووہو پاشان خۆی لە شیوہی ھۆنراوہدا داڕشتووہ.

پاڤەکانی:

ئەم ھۆنراویە لە نیو قورپانخویناندا ناوبانگییەکی زۆری ھەییە، ھەر بۆیە زانایان و نووسەران چەندین پاڤەو لیکدانەوہیان بو نووسیوہ گرنگترینیان:

- ١- فتح الأقفال شرح تحفة الأطفال، سليمان الجمزوري.
- ٢- فتح الملك المتعال بشرح تحفة الأطفال، محمد بن نور الدين الميہي.
- ٣- شرح تحفة الأطفال، لمحمود رفاعة الطهطاوي (ت بعد ١٣٧٠ھ).
- ٤- منحة ذي الجلال في شرح تحفة الأطفال، للضباع.
- ٥- تقريب المنال بشرح تحفة الأطفال، لحسن حسن دمشقية (ت ١٤١٣ھ).

ناساندنی دانەری ھۆنراوہكە

ناوی تەواوی: سوله‌یمانی کوپری حوسه‌ینی کوپری موحه‌ممەدی کوپری شەله‌بی، ناسراو بە جەمزووری، ناوی ئەو شارۆچکەیه کە باوکی تییدا ژیاوه، بەلام خۆی لە شاری تەنتا لە مانگی رەبیبی یەكەم لە سەرەتای سألەکانی (١١٦٠ک) لەدایکبووه، لەلای زۆریک لەزانایانی تەنتا زانستی شەری خۆیندوو، زانستی قیپانات و تەجۆیدی لەلای (نور المیهی) خۆیندوو و لە سەرەتای هۆنراوه‌که‌یدا ناوی دەهینیت. یەکیک لە مامۆستاکانی بەناوی (سیدی مجاهد الأحمدی) نازناوی ئەفەندی لی ناوه، کە وشەیه‌کی تورکییه بو گەر وەر و پێزدارەکان بەکار دەهیننریت، بەلام تورکه‌کان زۆر جار ئەفەندەم بەکار دەهینن ئەک ئەفەندی.

لە دانراوه‌کانی:

١- تحفة الأطفال

٢- فتح الأطفال في شرح تحفة الأطفال

٣- الفتح الرحمانی بشرح کنز تحریر حرز الأمانی فی القراءات.

٤- منظومة في رواية ورش.

٥- نظم كنز المعاني بتحرير حرز الأمانی

٦- جامع المسرّة في شواهد الشاطبية والدرّة

٧- الدرّ المنظوم في عذر المأموم

٨- الطراز المرقوم بشرح الدرّ المنظوم

نازانریت که‌ی کوچی دوا‌یی کردوو بەلام تا سالی (١٢٠٨ک) زیندوو بووه، چونکه

لەو سألەدا لە نووسینی کتیبی (الفتح الرحمانی) ی بوو تەو.

بەلام شیخ (حسن مصطفى الوراقی) دەلیت لە سالی (١٢٢٧ک) کوچی دوا‌یی کردوو.

پێشەکی هۆنراوه‌که

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(۱) يَقُولُ رَاجِي رَحْمَةِ الْعَفْوَِرِ دَوْمًا سَلِيمَانُ هُوَ الْجَمْرُورِي

پاڤه:

(يَقُولُ رَاجِي رَحْمَةِ الْعَفْوَِرِ دَوْمًا): ئەو كەسەى هەميشە تەكەارى رەحمەتى خوداى زۆر لىخۆشبووه دەلێت.

(سَلِيمَانُ هُوَ الْجَمْرُورِي): سولهيمان ناوى نووسەرى هۆنراوهكەيهو جەمزوريش نازناوهكەيهتى وهك له ژياننامەكەيدا باسمان كرد.

(۲) الْحَمْدُ لِلَّهِ مُصَلِّيًّا عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَمَنْ تَلَا

پاڤه:

(الْحَمْدُ لِلَّهِ): سوپاس تەنها بۆ خوداىه.

(مُصَلِّيًّا عَلَى مُحَمَّدٍ): داوا لەخودا دەكەم صەلات و سەلام بنیڤیت بۆ سەر موحهممەد (ﷺ).

(وَآلِهِ): ئەوانەى باوهريان پێهیناوه، لە خزمە باوهردارهكانى و خیزانهكانى.

(تَلَا): ئەوانەى شوین پێغهمبەر (ﷺ) و هاوهلانی كهوتوون تا پۆژى دواى.

(۳) وَبَعْدُ هَذَا النَّظْمُ لِلْمُرِيدِ فِي التُّونِ وَالتَّنْوِينِ وَالْمُدُودِ

پاڤه:

(وَبَعْدُ): وشەيه كه به كاردییت بۆ گواستنەوه له بابەتیکهوه بۆ بابەتیکى تر، واتە پاش سوپاس و ستایشى خودا دروودو و سلاو لهسەر پێغهمبەرو هاوهلان و شوینكهوتوانى.

(هَذَا النَّظْمُ لِلْمُرِيدِ): ئەم هۆنراوهيه بۆ فيرخوازه.

(فِي التُّونِ وَالتَّنْوِينِ وَالْمُدُودِ): تايبەت به ياساكانى نونى زەننه دارو (تنوين) و دريژکردنه وهكان.

جگه لهو دوو بابتههیش باسی یاساکانی میمی زهنه دارو لامی ناساندن و لامی کرداریشی کردوو.

(۴) سَمِيَّتُهُ بِتُحْفَةِ الْأَطْفَالِ عَنْ شَيْخِنَا الْمِيهِيِّ ذِي الْكَمَالِ

پاڤه:

(سَمِيَّتُهُ بِتُحْفَةِ الْأَطْفَالِ): ناومناوه عهنتیکه یان دانسقهی منالان.

مه بهستی له منال ئەو کهسانهیه که سه رهتان لهم زانسته دا، له پاڤه کهی خویدا دهلیت: ئەوانه ی هاوشیوهی من لهم زانسته دا!

(عَنْ شَيْخِنَا الْمِيهِيِّ): له مامۆستا که مانه وه وهرمانگرتوو، ئەمهیش ئاماژهیه کی گرنکه بو ئەوهی که زانست له مامۆستا وه وهردهگیریت نه که له پهرتوو که وه، ناوی تهواوی مامۆستا کهی: (نور عهلی کوپی عهلی کوپی عومه ری کوپی ئەحمده دی کوپی عومه ری کوپی ناجی کوپی فنیشی میهی)، له سالی (۱۱۳۹ک) له دایکبووه، له شاری تهنتا زانستی قیرائات و تهجویدی وتوو ته وه، تاوه کو له سالی (۱۲۰۴ک) کوچی دواپی کردوو.

میهی نازناوی مامۆستا که یه تی، (میه) شاروچکه یه کی سهر به هه ری می مه نو فییه ی ولاتی میسره.

(ذِي الْكَمَالِ): جه مزووری له پاڤه که یدا دهلیت: (تیرو تهواو له خودو سیفه تا له هه موو باریکی ئاشکراو په نهانیدا له وهی که دهگه پرته وه بو دروستکه رو دروستکراو)، به لام خودا لیی خو شبیت زیاده روپی کردوو له وه سف وستایش کردنی مامۆستا که یدا، چونکه ئەو وه سف به وه هاییه ته نها به خودا شایسته یه.

(۵) أَرْجُو بِهِ أَنْ يَنْفَعَ الطُّلَابًا وَالْأَجْرَ وَالْقَبُولَ وَاللِّتْوَابَا

پاڤه:

هیوادارم ئەم هونراوه یه سوود به قوتابیان بگه یه نیت و مایه ی پاداشت و وهرگرتنیش بییت بو من.

ئه حكامه كانى نونى زهنه دارو (تنوين)

(٦) لِلنُّونِ إِنْ تَسْكُنَ وَلِلتَّنَوِينِ أَرْبَعُ أَحْكَامٍ فَخُذْ تَبْيِينِي

پاڤه:

(لِلنُّونِ إِنْ تَسْكُنَ وَلِلتَّنَوِينِ أَرْبَعُ أَحْكَامٍ) ئه گهر نون زهنه داربوو، له گه ل (تنوين) یش، چوار دؤخ و باریان ههیه.

(فَخُذْ تَبْيِينِي) بویه ئه م پروونکردنه وهیه م لى وهربگره.

پروونکردنه وه:

پیناسه ی نونى زهنه دار (ساكن): نونىكى زهنه داره له ناو (اسم) و كردار (فعل) و پیت (حرف) دا ههیه، له ههردوو دؤخى وهستان و گه یاندندا، له كۆتایی و ناوه پراستی وشه دا به دیده كرىت و دهنوسرىت و دهخوینرىته وه.

(تنوين): نونىكى زهنه دارى زیادهیه، دهكه ویتته كۆتایی ناوه وه (اسم)، تهنها له گه یاندن (وصل) دا دهخوینرىته وه و بؤ جه ختکردنه وه (توكید) یش نییه، نیشانه ی دوو سه ر یا خود دوو ژیر یا خود دوو بؤرى بؤ داده نرىت.

(٧) فَالْأَوَّلُ الإِظْهَارُ قَبْلَ أَحْرَفِ لِلْحَلْقِ سِتُّ رُبَّتْ فَلتَعْرِفِ

پاڤه:

(فَالْأَوَّلُ الإِظْهَارُ) یه كه مین دؤخى نونى زهنه دارو (تنوين) ئاشكراكردنه.

پیناسه ی ئاشكراكردن (الإظهار): ئاشكراكردن و دهرخستنى نونى زهنه دار یا خود (تنوين) له جیپیتی خویه وه بى ئه وه ی مینگه (غنة) ی ته واوى له گه لدا بیته یا خود له سه رى بوه ستین.

(قَبْلَ أَحْرَفِ لِلْحَلْقِ سِتُّ رُبَّتْ فَلتَعْرِفِ) ئه م ئاشكراكردنه ش له كاتیكدا یه نونى زهنه دار یا خود (تنوين) بكه ویتته پيش پیتته كانى گه روو (حلق)، ژماره یان شه ش پیتته بیزانه.

(۸) هَمْزٌ فَهَاءٌ ثُمَّ عَيْنٌ حَاءٌ مُهْمَلَتَانِ ثُمَّ عَيْنٌ خَاءٌ

پراغه:

(مُهْمَلَتَانِ): بی نوقته، مه به سستی پیتی (ع، ح)

ئەم پیتا نەیش بە پێی جیپیتەکانیان بەم شیوێهە ریک خراون (ع، ه) لە دوورترینی گەر و وەه، (ع، ح) لە ناو پراستی گەر و وەه، (غ، خ) لە نزیکترینی گەر و وەه. کەواتە جیپیت (مخرج) ی گەر و و سیانە و شەش پیت لە خو دەگریت.

پروونکردنەوه:

ئاشکراکردنی نونی زەننەدار (ساکن) لە یەک و شەداو لە دوو و شەدا پروودەدات، بەلام ئاشکراکردنی (تنوین) لە دوو و شەدا نەبیئت پروونادات.

نموونه:

پیت	لە گەل نونی زەننەدار	
	لە یەک و شەدا	لە دوو و شەدا
المهزة	﴿ وَيَعْتَوْنَ ﴾	﴿ مَن ءَامَنَ ﴾
المهاء	﴿ يَنْهَوْنَ ﴾	﴿ إِنَّ هَذَا ﴾
العين	﴿ الْأَنْعَامِ ﴾	﴿ مِنْ عَمَلٍ ﴾
الحاء	﴿ تَنْحِتُونَ ﴾	﴿ مِنْ حَكِيمٍ ﴾
الغين	﴿ فَسَيَنْغَضُونَ ﴾	﴿ مِّنْ غَلٍ ﴾
الخاء	﴿ وَالْمُنْخَفِقَةُ ﴾	﴿ مِّنْ حَرْدَلٍ ﴾

نیشانە ی لە (مصحف) دا: بۆ ناسینەوی نونی زەننەدار لە دوخی ئاشکراکردندا لە قورئانی پیرۆزدا زانیان سەری پیتی (ح) یان بە بچوکی لە سەر نونەکه بۆ داناوه، بۆ (تنوین) ییش لە هەمان باردا نیشانە ی ه ع ح یان داناوه، وەک لە نموونەکانی سەر وەدا دیاره.

(۹) وَالثَّانِ إِذْ غَامَ بِسِتَّةِ أَتَتْ فِي يَرْمُلُونَ عِنْدَهُمْ قَدْ تَبَتَّتْ

پراقه:

وَالثَّانِ إِذْ غَامَ) دووه مین دوخی نونی زهنه دارو (تنوین)، تیئه لکیشکردنه. **پیناسه ی تیئه لکیشکردن:** گه یاندنی نونی زهنه دار یان (تنوین) به یه کیک له پیته کانی (یرملون) و کردنیان به یهک پیته (مُشَدَّد) له په گه زی پیته دووه م. (بِسِتَّةِ أَتَتْ فِي يَرْمُلُونَ عِنْدَهُمْ قَدْ تَبَتَّتْ) له گه ل نه و شهش پیته ی که له وشه ی (یرملون) دا کوکراونه ته وه، واته: (ی، ر، م، ل، و، ن).

(۱۰) لَكِنَّهَا قِسْمَانِ قِسْمٌ يُدْعَمَا فِيهِ بَعْثَةٌ بَيْنَهُمَا عُلَمَاءُ

پراقه:

لَكِنَّهَا قِسْمَانِ) ئەم تیئه لکیشکردنه دوو به شه. (قِسْمٌ يُدْعَمَا فِيهِ بَعْثَةٌ بَيْنَهُمَا عُلَمَاءُ) به شی یه که میان نونی زهنه دارو (تنوین) تیئه لکیشی پیته کانی (ینمو) ده کریت به مینگه وه، پییشی دهوتریت: تیئه لکیشی مینگه دار (إِدْغَامٌ بَعْثَةٌ).

نمونه: ﴿مَنْ نَذِيرٍ﴾، ﴿يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ﴾، ﴿مَنْ مَسَلٍ﴾، ﴿صُحُفًا مُطَهَّرَةً﴾

﴿مِنْ وَالٍ﴾، ﴿رَجِيمٌ وَدُودٌ﴾، ﴿مَنْ يُؤْمِرُ﴾، ﴿خَيْرًا بَرَهُ﴾

(۱۱) إِلَّا إِذَا كَانَا بِكَلِمَةٍ فَلَا تُدْغِمُ كَدُنْيَا ثُمَّ صِنَوَانِ تَلَا

پراقه:

إِلَّا إِذَا كَانَا بِكَلِمَةٍ فَلَا تُدْغِمُ) مه گهر نونی زهنه دار یان (تنوین) له له گه ل پیته کانی (ینمو) دا له یهک وشه دا کوپونه وه، تیئه لکیشی مه که، به لکو ده بیئت فاشکرا (الإظهار) بکریت.

كَدُنْيَا ثُمَّ صِنَوَانِ تَلَا) وهك: ﴿الدُّنْيَا﴾، ﴿صِنَوَانٌ﴾

جگه له و دوو وشه یه ی دانهر هیئاوونی دووانی تریش هه ن: ﴿قَتَوَانٌ﴾، ﴿بُنَيْنٌ﴾

تیبینی:

- ۱- له دوو جیگه‌ی قورئانی پیرۆزدا تیئه‌لکیش پرونادات، به‌لکو نونه زهنه‌داره‌که ئاشکرا ده‌کریت، پیبشی ده‌وتریت ئاشکراکردنی ریوایه‌ت (إظهار رواية):
- ﴿يَسَّ ۝ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ۝﴾ یس، ﴿تَّ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ۝﴾ القلم.
- ۲- له وشه‌ی ﴿طَسَمَ﴾ ی سووره‌تی (الشعراء) و (القصص) دا تیئه‌لکیشکردنی نونی زهنه‌دار له پیتی میمدا پیویسته.

(۱۲) وَالثَّانِ إِذْ غَامَ بِغَيْرِ عُنَّةٍ فِي اللَّامِ وَالرَّاءِ ثُمَّ كَرَّرْنَاهُ

پرافه:

- (وَالثَّانِ إِذْ غَامَ بِغَيْرِ عُنَّةٍ) به‌شی دووه‌می تیئه‌لکیشکردن، تیئه‌لکیشکردنی بی‌مینگه‌یه.
- (فِي اللَّامِ وَالرَّاءِ) له گه‌ل هه‌ردوو پیتی (ل، ر)، واته لی‌ره‌دا مینگه‌ دروست نابیت، چونکه هیهج سیفه‌تیکی نونه‌که نه‌ماوه‌ته‌وه.
- (ثُمَّ كَرَّرْنَاهُ) بریار بده‌ که پیتی (ر) سیفه‌تی دووباره‌بوونه‌وه (التکریر) ی هه‌یه.

پروونکردنه‌وه:

نمونه: ﴿فَإِنْ لَّمْ يَكُنْ مِنَ الْآمِنِينَ﴾، ﴿وَمِن رِّبَاطِ﴾، ﴿هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ﴾، ﴿شَمْرَةَ رِزْقًا﴾

تیبینی:

- له ئایه‌تی: ﴿وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ۝﴾ القيامة، تیئه‌لکیش پرونادات چونکه بی‌ده‌نگی (سکته) له سه‌ر وشه‌ی ﴿مَنْ﴾ پیویسته.

پیناسه‌ی دووباره‌بوونه‌وه (التکریر): له زمانه‌وانیدا: دووباره‌بوونه‌وه‌یه.

- له زاراوه‌شدا: له‌رینه‌وه‌ی سه‌ر زمانه‌ له کاتی ده‌رپرینی پیتی (ر) دا.
- به‌لام نابیت قورئانخوین زیاده‌په‌وی تیدا بکات، ئەمه‌ش ئەوه ناگه‌یه‌نی که خوینەر به‌ته‌واوی زمانی له جووله‌ بخت، به‌لکو پیویسته سه‌ری زمانی و به‌شیک له پشته‌وه‌ی به‌توندی به‌پوویکی بپه‌ری سه‌ره‌وه‌دا بنوسینی، له گه‌ل هیه‌شته‌وه‌ی بو‌شاییه‌کی زور ته‌سک بو‌ چوونه‌ده‌ره‌وه‌ی به‌شیک له ده‌نگی پیه‌که، چونکه پیتی (ر) پیتیکی مامناوه‌نده له نیوان هه‌ردوو سیفه‌تی توندی و نه‌رمی (الشدة والرَّخاوة) دا.

(۱۳) وَالثَّلَاثُ الْإِقْلَابُ عِنْدَ الْبَاءِ مِيمًا بَعْنَةً مَعَ الْإِخْفَاءِ

پرافه:

(وَالثَّلَاثُ الْإِقْلَابُ) سییه مین دؤخی نونی زهنه دارو (تنوین)، هه لگه پاندنه وهیه (القلب).
(عِنْدَ الْبَاءِ مِيمًا بَعْنَةً مَعَ الْإِخْفَاءِ) له کاتی گه یشتنی نونی زهنه دارو (تنوین) به پییتی (ب)،
پییتی (ب) هه لگه گه پیتته وه بؤ پییتی میم و پاشان ده شاردریته وه به مینگه.

پروونکردنه وه:

پیناسهی هه لگه پاندنه وه (القلب): هه لگه پاندنه وهی نونی زهنه دار یان (تنوین) به
میمیکی شاراوه به مینگه وه.

ئهم هه لگه پاندنه وهیه له یهک وشه وه له دوو وشه دا پروو ده دات.

نیشانهی له (مصحف) دا: میمیکی بچوکی له سه ر دانراوه، بؤ (تنوین) یش جووله
(حركة) یه کی لبراوه به دوایدا میمیکی بچوک دانراوه، وهک:

﴿ مِنْ بَعْدِ ﴾، ﴿ لَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴾

(۱۴) وَالرَّابِعُ الْإِخْفَاءُ عِنْدَ الْفَاضِلِ مِنَ الْحُرُوفِ وَاجِبٌ لِلْفَاضِلِ

پرافه:

(وَالرَّابِعُ الْإِخْفَاءُ) چواره مین دؤخی نونی زهنه دارو (تنوین) شاردرنه وهیه.
(عِنْدَ الْفَاضِلِ مِنَ الْحُرُوفِ) له گه لئوه پیتانهی که ماونه ته وه، جگه له پیتته کانی (الإظهار
والإدغام والقلب).

(واجبٌ للفاضل): پیویسته له سه ر هه موو که سیکی به ریژ.

پروونکردنه وه:

پیناسهی شاردرنه وه: شاردرنه وهی نونی زهنه دارو (تنوین) به مینگه له گه لئ
پیتته کانیداو رپوشتن به مینگه وه بؤ دهنگی پییتی دوا ی نونی زهنه دارو (تنوین) هه که.
به (الإخفاء الحقيقي) یش ناوده بریت، ئه ویش بؤ جیاکردنه وهی له شاردرنه وهی لیوی
(گه شتنی نونی زهنه دار به پییتی ب).

(۱۵) فِي حَمْسَةٍ مِنْ بَعْدِ عَشْرِ رَمَزُهَا فِي كَلِمٍ هَذَا الْبَيْتِ قَدْ صَمَّنْتُهَا

پاڤه:

(فِي حَمْسَةٍ مِنْ بَعْدِ عَشْرِ) واته: پيټه کانی شاردنه وه ژماره یان پانزه پيټه.
(رَمَزُهَا فِي كَلِمٍ هَذَا الْبَيْتِ قَدْ صَمَّنْتُهَا): جه مزوری پيټه کانی شاردنه وهی له سه ره تاي هه ریه که له وشه کانی دپری ژماره شانزه دا کور دوه وه، به شیوهیه که هه موو وشه ریه که له وشه کانی نهو دپره به یه کی که له پيټه کانی شاردنه وه ده سټیډه کات، که ژماره یان پانزه پيټه.

(۱۶) صِفْ ذَا ثَنَا كَمْ جَادَ شَخْصٌ قَدْ سَمَّا دُمٌ طَيِّبًا زِدْ فِي تُقَى صَعِ ظَالِمًا

پاڤه:

که واته پيټه کانی شاردنه وه نه مانه ن: (ص، ذ، ث، ک، ج، ش، ق، س، د، ط، ز، ف، ت، ض، ظ).

پوونکر دنه وه:

نه گهر پيټه کانی شاردنه وه (الإخفاء) له پيټه به رزه کان (الاستعلاء) بوون واته: (ص، ض، ط، ظ، ق)، پيوسته مينگه ی شاردنه وه که گه وره بکريت. نه گهر له پيټه نزمه کان (الاستفال) بوون واته (ث، ج، ذ، ز، س، ف، ش، د، ت، ک)، پيوسته مينگه که بچووک بکريت وه.

نیشانه ی له (مصحف) دا: بو نونی زهننه دار له دوخی شاردنه وه دا (الإخفاء) هيچ جووله یه کی بو دانه نراوه، بو (تنوين) یش هه ردوو جووله که به شوین یه کدا دانراون.

پاش تنوین	له دوو وشهدا	له یهك وشهدا	پیته كان
﴿ رِيحًا صَوَّارًا ﴾	﴿ مِنْ صَلَّصَلٍ ﴾	﴿ يُصْرُونَ ﴾	ص
﴿ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ ﴾	﴿ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ ﴾	﴿ مُنْذِرِينَ ﴾	ذ
﴿ جَمِيعًا ثُمَّ ﴾	﴿ مِنْ شَمْرَقٍ ﴾	﴿ مَسْئُورًا ﴾	ث
﴿ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ ﴾	﴿ إِنْ كَانَتْ ﴾	﴿ مِنْكُمْ ﴾	ك
﴿ فَصَبْرٌ جَمِيلٌ ﴾	﴿ مَن جَاءَكَ ﴾	﴿ أَبْجَيْتَكُمْ ﴾	ج
﴿ نَفْسٍ شَيْعًا ﴾	﴿ فَمَنْ شَاءَ ﴾	﴿ أَنْشَأْتُمْ ﴾	ش
﴿ عَلَيْهِمُ قَدِيرٌ ﴾	﴿ مِّنْ قَبْلِكَ ﴾	﴿ يَنْقَلِبُونَ ﴾	ق
﴿ عِيدَاتٍ سَدِّحَاتٍ ﴾	﴿ وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ ﴾	﴿ يَنْسِلُونَ ﴾	س
﴿ فِقْوَانٌ دَابِئَةٌ ﴾	﴿ مِّنْ دَيْرِكُمْ ﴾	﴿ أَنْدَادًا ﴾	د
﴿ حَلَلًا طَيِّبًا ﴾	﴿ مِّنْ طِينٍ ﴾	﴿ أَنْطَلِقُوا ﴾	ط
﴿ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴾	﴿ مِّنْ زَكَّاهَا ﴾	﴿ أَنْزَلَ ﴾	ز
﴿ خِزْيٌ فِي ﴾	﴿ مِّنْ قَوَّيْهِمْ ﴾	﴿ أَنْفُسِكُمْ ﴾	ف
﴿ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴾	﴿ مِنْ مَّحْتَبَاهَا ﴾	﴿ أَنْتُمْ ﴾	ت
﴿ وَكُلًّا صَبْرَيْنَا ﴾	﴿ لَمَنْ صَرَّهُ ﴾	﴿ مَنصُودٍ ﴾	ص
﴿ ظَلًّا ظَلِيلًا ﴾	﴿ إِنْ ظَنَّا ﴾	﴿ يَنْظُرُونَ ﴾	ظ

ئەحكامەكانى نون و ميمى شەددەدار

(۱۷) **وَعَنْ مِيمًا ثُمَّ نُونًا شُدِّدَا** **وَسَمَّ كَلًّا حَرْفَ غَنَّةٍ بَدَا.**

پاڤە:

وَعَنْ مِيمًا ثُمَّ نُونًا شُدِّدَا: واتە مینگە (غَنَّة) بدە بە پیتی ميم و پاشان نونیش لە کاتیکدا ھەردووکیان (شُدَّة) داربوون.

نموونه: ﴿ **إِنَّا** ﴾، ﴿ **الْحِجَّةِ** ﴾، ﴿ **الْمَرْبِئِلِ** ﴾، ﴿ **هَمَّتْ** ﴾، ﴿ **نُورًا** ﴾، ﴿ **وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّصِيرِينَ** ﴾
وَسَمَّ كَلًّا حَرْفَ غَنَّةٍ: ھەردووکیشیان ناوبنی پیتی مینگەدار.
بَدَا: دەرکەوت، تەواکەری ھۆنراوەکە یە.

پروونکردنەوہ:

مینگە (الغنة)

مینگە: دەنگیکی خۆشە، ھاودەنگی ھەردوو پیتی (ن، م) دەکات، بەلام مینگە پیتی (ن) لە پیتی (م) بەھیزترە.

پلەکانی مینگە: زۆرینەى زانایان (الجمهور) مینگە بە پینچ پلە دیاریدەکەن:

۱- **تەواوترین:** لە نون و ميمى (شُدَّة) داردا.

نموونه: ﴿ **إِنَّ** ﴾، ﴿ **يَمْنُونَ** ﴾، ﴿ **هَمَّتْ** ﴾، ﴿ **أُمُّ الْكِتَابِ** ﴾، ﴿ **مِن مَّاءٍ** ﴾

۲- **تەواوتر:** لە تێھەلکیشکردنی مینگەداردا. واتە: تێھەلکیشی نونى زەننەدارو

(تنوين) لە پیتی (ي) و (و) دا، نموونه: ﴿ **فَمَنْ يُؤْمِنُ** ﴾، ﴿ **سِرَاجًا وَهَاجًا** ﴾.

۳- **تەواو:** لە نون و ميمى شاراوہ (المخفاة) دا، ھەروەھا ھەلگەپراندنەوہ

(القلب) یش دەگریتەوہ، نموونه: ﴿ **كُنْتُمْ بِهِ** ﴾، ﴿ **مِن بَنِي إِسْرَائِيلَ** ﴾

۴- **ناتەواو:** لە نون و ميمى ناشکرادا، نموونه: ﴿ **يَنْجُونَ** ﴾، ﴿ **لَكُمْ دِينُكُمْ** ﴾

۵- **ناتەواوترین:** لە نون و ميمى بزواو (متحرك) دا. ﴿ **مِنَ اللَّهِ** ﴾ الجن: ۲۲.

تیبینی: لە کاتی دەرپیرینی مینگەدا دەنگی پیتەکە یان سیفەتەکەى لە کەپووەوہ (خیشوم) دەرەچیت، ئەکە پیتەکە خۆی.

ئه‌حكاهه‌كانى ميمى زهنه‌دار

(١٨) وَالْمِيمُ إِنَّ تَسْكُنُ تَحِي قَبْلَ الْهَجَا لَا أَلْفٍ لَيْتَهُ لَدِي الْحَجَا

پاڤه:

(وَالْمِيمُ إِنَّ تَسْكُنُ) ئه‌گه‌ر ميم زهنه‌داربوو.

(تَحِي قَبْلَ الْهَجَا لَا أَلْفٍ لَيْتَهُ) له پيش هه‌موو پيته‌كانى هيجاو ه ديته جگه له پيتى ئه‌ليفى ئاسان (اللين)، چونكه پيتى ئه‌ليف هه‌ميشه زهنه‌داره و به‌دواى پيتىكى سه‌ردار (مفتوح) دا ديته، ئيتر چون پيش ئه‌ليف پيتى زهنه‌دار ديته، جا زهنه‌داره‌كه ميم بيته يان هه‌ر پيتىكى تر.

(لَدِي الْحَجَا) واته بو خواهنى عه‌قل و ژيرى.

پروونكرده‌وه:

پينا‌سه‌ى ميمى زهنه‌دار: ميمىكى زهنه‌داره هيج جووله‌يه‌كى نيبه نه له‌بارى گه‌ياندن و نه له‌بارى وه‌ستاندا، ده‌گونجيت بنه‌ره‌تى يان زياته بيته، له ناوه‌پراست و كووتايى وشه‌دا له ناو و كردارو پيت دا ديته.

(١٩) أَحْكَامُهَا ثَلَاثَةٌ لِمَنْ صَبَطُ إِخْفَاءُ ادْغَامٌ وَإِظْهَارٌ فَقَطُّ

پاڤه:

(أَحْكَامُهَا ثَلَاثَةٌ) ميمى زهنه‌دار له گه‌ل پيته‌كانى زمانى عه‌ره‌بيدا سى دوخى هه‌يه: (إِخْفَاءٌ) و (إِدْغَامٌ) و (إِظْهَارٌ).

(لِمَنْ صَبَطُ) واته بو ئه‌وه كه‌سه‌ى ده‌يه‌ويت له‌به‌رى بكات و بيزانيت.

تاييىنى: (إِخْفَاءُ نِ ادْغَامٌ) به‌م شيوه‌يه ده‌خوينرته‌وه.

(۲۰) فَالْأَوَّلُ الْإِحْفَاءُ عِنْدَ الْبَاءِ وَسَمِّهِ الشَّفْوِيُّ لِلْقُرَاءِ

پاڤه:

(فَالْأَوَّلُ الْإِحْفَاءُ عِنْدَ الْبَاءِ) يه‌که‌مین دۆخی میمی زه‌نده‌دار شاردنه‌وه‌یه کاتیك ده‌گات به پیتی (ب).
(وَسَمِّهِ الشَّفْوِيُّ لِلْقُرَاءِ): ناوی بنی وه‌ک چۆن قورئانخوینان ناویان ناوه شاردنه‌وه‌ی لیوی.
(الشَّفْوِيُّ) پیتی (ف) به زه‌نده‌داری ده‌خوینریته‌وه له‌به‌ر کیچی هۆنراوه‌که.

پروونکرده‌وه:

پیناسه: بریتییه له شاردنه‌وه‌ی میمی زه‌نده‌دار له کاتی گه‌شتنی به پیتی (ب) له‌گه‌ل مینگه.
هۆی ناوانی: پیی ده‌وتری شاردنه‌وه‌ی لیوی له به‌رئه‌وه‌ی هه‌ردوو پیتی (م، ب) له لیوه‌وه ده‌رده‌چن.
نیشانه‌ی له (مصحف‌دا): میمی زه‌نده‌داری شاره‌وه نیشانه‌ی زه‌نه (سکون‌ی بو دانه‌نراوه.

نمونه: ﴿وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾ البقرة ﴿فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ﴾ النازعات

(۲۱) وَالثَّانِ إِدْغَامٌ مِّثْلَهَا أَتَى وَسَمِّ إِدْغَامًا صَغِيرًا يَا فَتَى

پاڤه:

(وَالثَّانِ إِدْغَامٌ) واته: دووه‌مین دۆخی میمی زه‌نده‌دار تییه‌لکیشه.
(مِثْلَهَا أَتَى) تییه‌لکیش کاتیك پرووده‌دات به‌دوای میمی زه‌نده‌داردا پیتیکی هاوشیوه‌ی خۆی که پیتی میمه هاتبیت، ده‌بیت بزواو (متحرك) یش بیئت.
(وَسَمِّ إِدْغَامًا صَغِيرًا) ناوی بنی تییه‌لکیچی بچووک، چونکه پیتی یه‌که‌م زه‌نده‌داره‌و دووه‌م بزواوه (متحرك).
(يَا فَتَى) ئە‌ی لاوی گه‌نج.

پروونکردنه‌وه:

پیناسه‌ی تییه‌لکیش: بریتییه له تییه‌لکیشکردنی پیتی میمی زهنه‌دار له کاتی گه‌یشتنی به میمیکی بزوادا، به شیوه‌یه‌ک که هه‌ردووکیان ببنه میمیکی (مشددی) مینگه‌دار.

ناونراوه لیچوو (المتماثلین) چونکه هه‌ردوو پیتته‌که له جیپیت و سیفه‌تدا یه‌کیان گرتوو. ناونراوه تییه‌لکیشی مینگه‌داریش چونکه مینگه‌ی له‌گه‌لدایه، ئه‌و مینگه‌یه‌یش به‌کو‌ده‌نگی زانایان هی پیتی دوومه‌ واته تییه‌لکیشیکی ته‌واوه. ناونیش‌نراوه تییه‌لکیشی لیوی چونکه پیتی میم له‌دوو لیوه‌وه ده‌رده‌چیت و بو جیا‌کردنه‌وه‌یشی له تییه‌لکیشی نونی زهنه‌دار له‌گه‌ل پیتته‌کانی تییه‌لکیشدا.

نموونه: ﴿الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَءَامَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ﴾ قریش

﴿إِنِّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّاةٌ﴾ الهمزة

(٢٢) وَالثَّالِثُ الْإِظْهَارُ فِي الْبَقِيَّةِ مِنْ أَحْرَفٍ وَسَمَّهَا شَفْوِيَّةً

پاقه:

(وَالثَّالِثُ الْإِظْهَارُ) واته: سییه‌مین دوخی میمی زهنه‌دار ئاشکراکردنه. (فِي الْبَقِيَّةِ مِنْ أَحْرَفٍ) واته: له‌گه‌ل ئه‌و پیتته‌کانی ماونه‌ته‌وه که ژماره‌یان (٢٦) پیتته. (وَسَمَّهَا شَفْوِيَّةً) واته: ناوی بنی ئاشکراکردنی لیوی، چونکه جیپیتی میم هه‌ردوو لیوه. (شَفْوِيَّةً) پیتی (ف) به زهنه‌داری ده‌خوینریته‌وه له‌بهر کیشی هونراوه‌که.

پروونکردنه‌وه:

پیناسه: بریتییه له ئاشکراکردنی میمی زهنه‌دار له کاتی گه‌یشتنی به‌سه‌رجه‌م پیتته‌کانی زمانی عه‌ره‌بی جگه له (م، ب).

(۲۳) وَاحْذِرْ لَدَىٰ وَاوٍ وَفَا أَنْ تُخْتَفِيَ لِقُرْبَاهَا وَلَا تَحَادٍ فَاَعْرِفِ.

پرافه:

ئاگاداربه پیتی میمی زهنه‌دار نه‌شاریته‌وه له کاتی گه‌یشتنی به پیتی (ف) له‌به‌ر
نزیکی جیپیته‌کانیان له‌یه‌که‌وه وهك ﴿هُمَّ فِيهَا﴾، هه‌روه‌ها ئاگاداریش به پیتی میمی
زهنه‌دار نه‌شاریته‌وه له‌کاتی گه‌یشتنی به پیتی (و) به‌هۆی یه‌کگرتنیان له جیپیتدا
وهك ﴿عَلَيْهِنَّ وَلَا الضَّالِّاتِ﴾.

تیببینی: جه‌مزووری له نیوه دی‌پری دووه‌مدا ریزه‌ندییه‌که‌ی پیچه‌وانه‌ی نیوه دی‌پری
یه‌که‌م کردووه‌ته‌وه، واته: ﴿لِقُرْبَاهَا﴾ ده‌گه‌پیته‌وه بو پیتی (ف)، مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه که
جیپیتی (ف) نزیکه له جیپیتی (م)، ﴿وَلَا تَحَادٍ﴾ ده‌گه‌پیته‌وه بو پیتی (و)، مه‌به‌ستی
ئه‌وه‌یه که هه‌ردوو پیتی (و) و (م) له جیپیت (مخرج) دا یه‌کیان گرتووه.

حوکمی لامی (أل) و لامی کردار

(۲۴) لِلَّامِ أَلٌ خَالِدٌ قَبْلَ الْأَخْرِفِ   أَوْلَاهُمَا إِظْهَارُهَا فَلْتَعْرِفِ

پاڤه:

(لِلَّامِ أَلٌ خَالِدٌ قَبْلَ الْأَخْرِفِ) واته: لامی ناساندن دوو باری ههیه، نه‌گه‌ر که‌وته پیش پیته‌کانی هیجاوه.

(أَوْلَاهُمَا إِظْهَارُهَا) واته: یه‌که‌مین باری لامی ناساندن ناشکراکردنه. (فَلْتَعْرِفِ) بی‌زانه.

پروونکردنه‌وه:

پیناسه‌ی لامی ناساندن: لامیکی زهنه‌داری زیاده‌یه، هه‌مزیه‌کی گه‌یاندن (وصل‌ی) سه‌ردار (مفتوح) پیشی ده‌که‌ویت و ناویکیش به‌ دوایدا دی‌ت. دوو جو‌ری هه‌یه:

(۲۵) قَبْلَ اَرْبَعٍ مَعَ عَشْرَةٍ خُذْ عِلْمَهُ   مِنْ اِبْنِ حَجَّكَ وَخَفِ عَقِيمَهُ

پاڤه:

(قَبْلَ اَرْبَعٍ مَعَ عَشْرَةٍ) واته پیویسته لامی ناساندن ناشکرا بکری‌ت نه‌گه‌ر که‌وته پیش چوارده پیته‌وه.

(خُذْ عِلْمَهُ مِنْ اِبْنِ حَجَّكَ وَخَفِ عَقِيمَهُ) واته: زانینی ئەم چوارده پیته له‌م پرسته‌یه‌وه بزانه

(اِبْنِ حَجَّكَ وَخَفِ عَقِيمَهُ) واته: (ا، ب، غ، ح، ج، ک، و، خ، ف، ع، ق، ی، م، ه).

نمونہ	پیتھکان	نمونہ	پیتھکان
﴿الْخَلْقُ﴾	خ	﴿الْأَرْضِ﴾	ء
﴿الْفَتْحِ﴾	ف	﴿الْبَارِئِ﴾	ب
﴿الْعَزِيزِ﴾	ع	﴿الْعَفْرِ﴾	غ
﴿الْقُدُّوسِ﴾	ق	﴿الْحَكِيمِ﴾	ح
﴿الْيَمِينِ﴾	ي	﴿ذُو الْجَلَالِ﴾	ج
﴿الْمُصَوِّرِ﴾	م	﴿الْكَبِيرِ﴾	ك
﴿الْهُدَى﴾	هـ	﴿الْوَهَّابِ﴾	و

نیشانہی له (مصحف)دا: دانانی زهننه (سه ره پیتی ح) له سه ر پیتی لامه که.

(۲۶) ثَانِيَهُمَا إِدْغَامُهَا فِي أَرْبَعٍ وَعَشْرَةٍ أَيْضًا وَرَمَزَهَا فَع

پاڤه:

(ثَانِيَهُمَا إِدْغَامُهَا) واته: دووه مین باری لامی ناساندن تییه لکیشکردنه.

(فِي أَرْبَعٍ وَعَشْرَةٍ أَيْضًا) واته: تییه لکیش پروده دات نه گهر دوی لامی ناساندن یه کیك له

چوارده پیت هاتبوو.

(وَرَمَزَهَا فَع) واته: هیماکانی له بهر که، که له دیبری داهاتوودایه:

(۲۷) طَبُّ ثُمَّ صِلْ رُحْمًا تَفْرُضِ فَذَا نَعْمٌ دَعِ سَوْءَ ظَنِّ زُرِّ شَرِيفًا لِلْكَرْمِ

پاڤه:

جه مزوری له یه کهم پیتی وشهکانی نهو دیپردا کویکردوونه ته وه.

واته: (ط، ث، ص، ر، ت، ض، ذ، ن، د، س، ظ، ز، ش، ل)

(۲۸) وَاللَّامَ الْأُولَى سَمَّهَا قَمْرِيَّةً وَاللَّامَ الْأُخْرَى سَمَّهَا شَمْسِيَّةً

پاڤه:

(وَاللَّامَ الْأُولَى سَمَّهَا قَمْرِيَّةً) لامی ناساندنی یه کهم (که پیویسته ناسکرابکریت) ناو بنی قه مەری.

ناونراون قه مەری چونکه له کاتی دەرپرینی وشە (القمر) دا لامی ناساندن ناسکرا دکریت، پاشان ئەم ناو زالبوو به سەر هەموو ناویکی تر دا که هاوشیوهیەتی له ناسکراکردنی لامی ناساندندا.

هەندیکیش دەلین ناونراوه قه مەری چونکه لامی ناساندن چوینراوه به ئەستیرو و چوارده پیتەکیش (اَبْج حَجَّكَ وَحَفَّ عَقِيمَهُ) چوینراون به مانگ، ئەستیروکانیش له گەل ناسکرابوونی مانگا ناسکرا دەبن.

(وَاللَّامَ الْأُخْرَى سَمَّهَا شَمْسِيَّةً) لامی دووهمیش (که پیویسته تییه لکیش بکریت) ناوی بنی شه مەسی.

ناونراون شه مەسی چونکه له کاتی دەرپرینی وشە (الشمس) دا لامی ناساندن تییه لکیشی پیتی پاش خۆی دکریت، پاشان ئەم ناو زالبوو به سەر هەموو ناویکی تر دا که هاوشیوهیەتی له تییه لکیشکردنی لامی ناساندندا به پاش خۆی.

هەندیکیش دەلین ناونراوه شه مەسی چونکه لامی ناساندن چوینراوه به ئەستیرو و چوارده پیتەکیش (ط، ث، ص، ر، ت، ض، ذ، ن، د، س، ظ، ز، ش، ل) چوینراون به خۆر، ئەستیروکانیش له گەل دەرکهوتنی خۆر دا دشاردرینەوه.

(۲۹) وَأَظْهَرَنَّ لَامَ فِعْلٍ مُّطْلَقًا فِي نَحْوِ قُلْ نَعَمْ وَقُلْنَا وَالتَّقَى

پاڤه:

(وَأَظْهَرَنَّ لَامَ فِعْلٍ مُّطْلَقًا) هەموو لامی کرداریک به رەهایی ناسکرا بکه.

(فِي نَحْوِ قُلْ نَعَمْ وَقُلْنَا وَالتَّقَى) جەمزووری سی نموونە ی هیناو تەوه:

﴿ قُلْ نَعَمْ ﴾، ﴿ قُلْنَا ﴾، ﴿ التَّقَى ﴾

پیناسه‌ی لامی کردار (فعل): هه‌موو لامی‌کی زهنه‌داره که له کردار (فعل) دا هاتبییت،

کرداره‌که پابردوو بییت وهک ﴿فُلْنَا﴾، ﴿أَلْتَقَى﴾ یان رانه‌بردوو بییت وهک

﴿يَلْتَقِطُهُ﴾ یان داخوازی بییت وهک ﴿قُلْ نَعَمْ﴾.

سوود: ناشکراکردنی لامی زهنه‌دار له ناو (اسم) و بییت (حرف) یشدا پیویسته، وهک:

﴿الْسِّنْتِكُمْ وَالْوَيْنِكُمْ﴾، ﴿هَلْ تَرَبُّصُونَ﴾، ﴿بَلْ هُمْ﴾

لهيهك چووهكان و له يهك نزيكهكان و هاورهگهزهكان

(۳۰) **إِنْ فِي الصِّفَاتِ وَالْمَخَارِجِ اتَّفَقَ حَرْفَانِ فَالْمِثْلَانِ فِيهِمَا أَحَقُّ**

پاڤه:

نهگهر دو وپيت له سيفهت و جيپيتدا يهكيان گرت، نهوا شايستهن ناوېنرېن به هاورهگهزهكان (المتماثلين).

پروونکردنهوه:

پيناسهى تيههلكيشى پيته ليكچووهكان (إدغام المتماثلين):

بريتيه لهو تيههلكيشهى له نيوان دوو پيتى ليكچوو له جيپيت و سيفهتدا پروودهات، جا نهو دوو پيته له يهك وشهدا ياخود له دوو وشهدا كوېبېنهوه. نهو تيههلكيشهش دهبيت به دوو بهشهوه:

أ- مينگهدار، نهو ویش تهنها له پيتى (ن) و (م) دا:

- ﴿لَنْ نَّصْبِرَ﴾ (البقرة: ۶۱)

- ﴿جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ﴾ (يونس: ۵۷)

ب- بى مينگه، نهو ویش له پيتانهى خوارهودا:

- پيتى (ب) له (ب) دا: ﴿أَذْهَبَ بِكِتَابِي﴾ (النمل: ۲۸) بهم شيويه دهخوينرېتهوه:

أذْهَبْ كِتَابِي.

- پيتى (ت) له (ت) دا: ﴿فَمَا رِيحَتِ جِجْرَتُهُمْ﴾ (البقرة: ۱۶) بهم شيويه

دهخوينرېتهوه:

فَمَا رِيحَتِ جِجْرَتُهُمْ.

- پيتى (د) له (د) دا: ﴿وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ﴾ (المائدة: ۶۱)

- پيتى (ن) له (ن) دا: ﴿إِذْ ذَهَبَ﴾ (الأنبياء: ۸۷)

- پيتى (ع) له (ع) دا: ﴿مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ (الكهف)

- پيتى (ف) له (ف) دا: ﴿فَلَا يُسْرِفِ فِي الْقَتْلِ﴾ (الإسراء: ۳۳)

- پيتى (ك) له (ك) دا: ﴿أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكُكُمُ الْمَوْتُ﴾ (النساء: ۷۸)

- پیتی (ل) له (ل) دا: ﴿ قُلْ لَا أَشْهَدُ ﴾ (الأنعام: ۱۹)
  - پیتی (و) له (و) دا: ﴿ حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا ﴾ (الأعراف: ۹۵)
  - پیتی (ه) له (ه) دا: ﴿ أَيْنَمَا يُوجِّهُهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ ﴾ (النحل: ۷۶)
- ﴿ مَا أَعْنَىٰ عَنِّي مَالِيَّةٌ ﴾ ﴿ هَلَاكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ ﴾ ﴿ الحاقه

تیبینی: ئەم ئایەتە لە باری گەیانەندا (الوصل) بە دوو شیووە دەخوینرێتەو:

- ✓ ئاشکراکردن (الإظهار): ئەویش بە بێدەنگبوون (سکنتە) لە سەر وشەیی ﴿ مَالِيَّةٌ ﴾ پاشان خویندنی ﴿ هَلَاكَ ﴾ بێ هەناسەدان.
  - ✓ تیبەلکیشکردن (الإدغام): بەم شیووە (مَالِيَّةً)، بەلام شیووی یەكەم لە پێشترە.
- سوود:** یای درێژکردنەو لەگەڵ یای پاش خۆیدا تیبەلکیش ناکریت، هەرودها وای درێژکردنەویش لەگەڵ وای پاش خۆیدا تیبەلکیش ناکریت، وەکو:
- ﴿ فِي يَوْمٍ ﴾، ﴿ قَالُوا وَهُمْ ﴾ لەبەر ئەوەی پیتەکانی درێژکردنەو نەفەوتین.

(۳۱) وَإِنْ يَكُونَا مَخْرَجًا تَفَارَبَا   وَفِي الصِّفَاتِ اخْتَلَفَا يُلْقَبَا

(۳۲) مُتَقَارِبِينَ .....
.....

پاقه:

ئەگەر دوو پیت لە جیپیتدا نزیکین و لە سیفەتدا جیاوازن لەیهک ئەوا ناودەنرین لە یەك نزیکەکان (إدغام المتقاربين)

پیناسە: تیبەلکیشی لە یەك نزیکەکان (إدغام المتقاربين): بریتییه لەو تیبەلکیشەیی لە نیوان دوو پیتی نزیکی یەك لە جیپیت و سیفەتدا ڕوو دەدات، ئەم جورەش لە قورئانی پیرۆزدا لە نیوان دوو جیپیتدا ڕویداو:

أ- پیتی (ل، ر): ﴿ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴾ (طه ۱۱۴)، ﴿ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ ﴾ (النساء ۱۵۸)

ب- پیتی (ق، ك): ﴿ أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴾ (المرسلات ۲۰)

تیبینی:

۱- سه‌بارت به خویندنه‌وی وشه‌ی ﴿تَخْلُقُكُمْ﴾ له ریوایه‌تی (حفص)‌دا به دوو شیوه ده‌خوینریته‌وه:

- تیهه‌لکیشکردنی ته‌واو: تیهه‌لکیشی ته‌واوی پیتی (ق) له پیتی (ک)‌دا، واته: به (ألم نَحْلُكُمْ) ده‌خوینریته‌وه.

- تیهه‌لکیشکردنی ناته‌واو: واته هیشتنه‌وی سیفه‌تی به‌رزیی (الاستعلاء)‌ی پیتی (ق). به‌لام تیهه‌لکیشکردنی ته‌واو له پیشتره.

۲- له نایه‌تی ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾﴾ (المطففين: ۱۴)، تیهه‌لکیش پرونادات، چونکه بیده‌نگی (سکته) له سهر وشه‌ی ﴿بَلْ﴾ پیویسته.

۳- نه‌گهر پیتی (ر) گه‌یشت به (ل) تیهه‌لکیش ناکریت، له‌بهر به‌هیژی سیفه‌تی دو‌باره‌بوونه‌وه (التکریر)، وه‌کو ﴿يَنْشُرْ لَكُمْ﴾، ﴿وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾.

(۳۲) ..... أَوْ يَكُونَا اتَّفَقَا فِي مَخْرَجِ دُونَ الصِّفَاتِ حَقَّقَا

(۳۳) ..... بِالْمُتَجَانِسِينَ

راقه:

(حَقَّقَا) شایسته‌وه گونجاوه.

نه‌گهر دوو پیت یه‌ک جیپیتیان هه‌بیته و له سیفه‌تدا جیاوازین نه‌وا ناوده‌نرین به هاو‌په‌گه‌زه‌کان (إدغام المتجانسین)

پروونکردنه‌وه:

پیناسه‌ی تیهه‌لکیشی هاو‌په‌گه‌زه‌کان (إدغام المتجانسین): بریتییه له‌وه تیهه‌لکیشه‌ی له نیوان دوو پیتی یه‌گگرتوو له جیپیت و جیاواز له سیفه‌تدا پرووده‌ات، نه‌م جو‌ره‌ش له‌حه‌وت شویندا هه‌یه‌وه به‌سهر سی‌جیده‌نگدا دابه‌شده‌بن:

۱- جیپیتی (ط، ت، د): له چوار شویندا پیویسته:

■ تیهه‌لکیشکردنی ناته‌واوی پیتی (ط)‌ی زهنه‌دار له (ت)‌دا:

﴿لَيْنُ بَسَطَتْ﴾ (المائدة: ۲۸)، واته: به (بسطت) ده‌خوینریته‌وه، چونکه هه‌ردوو

سیفه‌تی به‌رزیی و (الاستعلاء) جووتکردنی (الإطباق) پیتی (ط) ماوه‌ته‌وه.

■ تیهه لکیشکردنی ته و اوای پیتی (ت) ی زهنه دار له (ط) دا:

﴿وَدَّتْ طَائِفَةٌ﴾ (آل عمران: ۶۹)، به (ودطائفه) ده خوینریته وه.

■ تیهه لکیشکردنی ته و اوای پیتی (ت) ی زهنه دار له (د) دا:

﴿فَلَمَّا أَثَقَلَتِ دَعَا اللَّهَ﴾ (الأعراف: ۱۸۹)، به (أثقلدعوا) ده خوینریته وه.

■ تیهه لکیشکردنی ته و اوای پیتی (د) ی زهنه دار له (ت) دا:

﴿قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ﴾ (البقرة: ۲۵۶)، به (قتبیین) ده خوینریته وه.

ب- جیپیتی (ظ، ن، ث): ئەمیش له دوو شویندا پیویسته:

■ تیهه لکیشکردنی پیتی (ن) ی زهنه دار له (ظ) دا که دوو جار له قورئاندا هاتوو:

﴿إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ (النساء: ۶۴)، به (إظلموا) ده خوینریته وه.

﴿إِذْ ظَلَمْتُمْ﴾ (الزخرف: ۳۹)، به (إظلمتم) ده خوینریته وه.

■ تیهه لکیشکردنی پیتی (ث) ی زهنه دار له (ن) دا:

﴿يَلَهْتَ ذَلِكَ﴾ (الأعراف: ۱۷۶)، به (يلهدك) ده خوینریته وه.

ج- جیپیتی (ب، م): ئەمیش له یهك شویندا پیویسته:

■ تیهه لکیشکردنی پیتی (ب) له (م) دا که ته نها له یهك شویندا هاتوو:

﴿يَبْنِيَّ أَرْكَبَ مَعَنَا﴾ (هود: ۴۲)، به (ارکمعنا) ده خوینریته وه.

(۳۳) ..... ثُمَّ إِنْ سَكَنْ أَوَّلَ كُلِّ فَالْصَّغِيرِ سَمِينُ

رافه:

پاشان ئەگەر هه ریهك له م سى جوره تیهه لکیشه (المتماثلین) و (المتقارین) و (المتجانسین) پیتی یه که میان زهنه دار بوو پیتی دووهمیشیان بزواو (متحرك) بوو ئەوا ناوی بنی تیهه لکیشی بچووک.

(٣٤) أَوْ حُرِّكَ الْحَرْفَانِ فِي كُلِّ فَقْلٍ كُلُّ كَبِيرٍ وَافْهَمْنَهُ بِالْمُثَلِّ

پاڤه:

ئەگەر هەردوو پیتی ئەم سی جۆرە تێهەلکێشەیش (المتمثلین) و (المتقارین) و (المتجانسین) بزواو (متحرك) بوون ئەوا بە هەموویان بلی گەورە، خۆت بە نمونەکان لێیان تێبگە.

تیبینی: ئەم جۆرە تێهەلکێشە لای زۆرینە ی قورئانخوینان بە حەفصیشەو پوونادات و پێویستە ئاشکرا بکریت.

به‌شه‌کانی در یژکردنه‌وه

(۳۵) وَالْمَدُّ أَصْلِيٌّ وَفَرَعِيٌّ لَهُ وَسَمٌّ أَوْلَا طَبِيعِيًّا وَهُوَ

پاڤه:

(وَالْمَدُّ أَصْلِيٌّ وَفَرَعِيٌّ لَهُ) در یژکردنه‌وه (المدّ) دوو به‌شه، بنچینه‌یی (أصلي) و لاوه‌کی (فرعی).

(وَسَمٌّ أَوْلَا طَبِيعِيًّا وَهُوَ) هه‌روه‌ها یه‌که‌م واته بنچینه‌یی (أصلي) ناوی ئاسایی (طبیعی) یشی لی بنی.

پی‌ی و تراوه بنچینه‌یی (أصلي): له بهر بنچینه‌یی بوونی و جی‌گی‌بوونی له‌سه‌ر یه‌ک حالت، هه‌روه‌ها سه‌رچاوه‌ی هه‌موو در یژکردنه‌وه‌کانیشه.

پی‌ی و تراوه چونکه هه‌موو خاوه‌ن سروشتی‌کی ساغ و ته‌واو له‌دوو جووله زیاترو که‌متر در یژی ناکاته‌وه.

(۳۶) مَا لَا تَوْقُفٌ لَهُ عَلَى سَبَبٍ وَلَا بِدُونِهِ الْحُرُوفُ تُجْتَلَبُ

پاڤه:

(مَا لَا تَوْقُفٌ لَهُ عَلَى سَبَبٍ) در یژکردنه‌وه‌ی ئاسایی (طبیعی) ئەو در یژکردنه‌وه‌یه که له‌سه‌ر هیچ هۆکاریک پانه‌وه‌ستاوه، وه‌ک هه‌مزه‌و زهننه (سکون).

(وَلَا بِدُونِهِ الْحُرُوفُ تُجْتَلَبُ) هه‌روه‌ها در یژکردنه‌وه‌ی ئاسایی (طبیعی) ئەو در یژکردنه‌وه‌یه که خودی پیته‌که به‌بی ئەو در یژکردنه‌وه‌یه پاناوه‌ستی، واته خودی پیته‌که په‌یوه‌سته

به بوونی در یژکردنه‌وه ئاساییه‌که‌وه، به‌نه‌مانی ئەو ئەمیش له‌ناو ده‌چی‌ت. (تُجْتَلَبُ) ده‌هین‌ری‌ت.

پروونکردنەوہ:

ئەندازەى دريژکردنەوہى بنچينەى:

سەبارەت بە ئەندازەى دريژکردنەوہى پیتەکانى دريژکردنەوہ (المدّ) زانايانى پيشين زاراوہى ئەليفيان بەکارهيناوہ، واتە: بۆ ھەموو جۆريک لە جۆرەکانى دريژکردنەوہى بنچينەى و توويانە ئەندازەى ئەليفىک دريژدەکړيټەوہ، زانايانى دواى ئەوانيش زاراوہى جوولەيان (حرکة) بەکارهيناوہ، جوولەيش يەکەيەكى پيوانەيىو بریتىيە لە ماوہى دەرپرینى سەريک (فتحة) ياخود بۆريک (ضمّة) ياخود ژيړيک (کسرة)، ھەر بۆيە بە سەريان (فتحة) وتووه ئەليفى بچووک و بە بۆريان (ضمّة) وتووه واوى بچووک و بە ژيړيان (کسرة) وتووه ياي بچووک.

بەلام پاش سەرنجدان بۆمان پرووندەبيټەوہ کە ھەردوو زارەوہکە [واتە: ئەليف و ٢ جوولە (حرکة)] ھەمان مەبەست دەگەيەنن، چونکە مەبەست لە دوو (حرکة) واتە: (٢ ضمّة) يان (٢ فتحة) يان (٢ کسرة) يە.

کەواتە ماوہى پيويست بۆ دەرپرینى ئەليفىک يەکسانە بە ماوہى پيويست بۆ دەرپرینى دوو جوولەو ھيچ جياوازييەک لە نيوان ئەم دوو زاراوہيەدا نىيە. زۆريک لە زانايانى سەردەم دەليين: ئەندازەى دوو (حرکة) ئەوئەدەيە کە بە خيرايبەكى مامناوہند پەنجەت داخەيت ياخود بيکەيتەوہ.

بەلام ئەم قسەيە قسەيەكى پوون نىيەو بە پيوەريکى دروست دانانريټ و ئەندازەکەى لە کەسيکەوہ بۆ کەسيکى تر دەگۆريټ، نەگونجاويشە لە گەل ھەرسى شيوازى خوئندنەوہ (التحقيق، التدوير، الحدردا، بۆيە پيويستە لای ماموستايەكى خاوەن مۆلەت ئەم ياسايە فيرببيت.

(۳۷) بَلْ أَيْ حَرْفٍ غَيْرِ هَمْزٍ أَوْ سُكُونٍ جَا بَعْدَ مَدٍّ فَالطَّبِيعِيَّ يَكُونُ.

پراغه:

هر پیتیک جگه له همزه و زهنه (سکون) به دواي دريژکردنه ودا هات نه وه ده پیتته دريژکردنه و هی ناسایي، وهك: ﴿قَالَ﴾، ﴿تَمُوتُ﴾، ﴿تَيِّدُ﴾

(۳۸) وَالْآخِرُ الْفُرْعِيُّ مَوْقُوفٌ عَلَى سَبَبِ كَهْمَزٍ أَوْ سُكُونٍ مُسْجَلًا.

پراغه:

(وَالْآخِرُ الْفُرْعِيُّ) به شی دووهم له به شه کانی دريژکردنه وه، دريژکردنه و هی لاوه کی (فرعي) به. مَوْقُوفٌ عَلَى سَبَبِ كَهْمَزٍ أَوْ سُكُونٍ) نه م دريژکردنه و هیه راوه ستاوه له سهر هوکاريك وهك همزه يا خود زهنه (سکون). (مُسْجَلًا) به ره های واته نه و زهنه به بنه پرتی بیت يا خود توشه اتوو.

(۳۹) حُرُوفُهُ ثَلَاثَةٌ فَعِيهَا مِنْ لَفْظٍ وَايٍ وَهِيَ فِي نُوحِيهَا

پراغه:

(حُرُوفُهُ ثَلَاثَةٌ فَعِيهَا) پیتته کانی دريژکردنه وه سیانن بیانزانه و له به ریان بکه. (مِنْ لَفْظٍ وَايٍ) پیتته کانی دريژکردنه وه له وشه ی (واي) دا کوکراونه ته وه (و، ا، ي) (وَهِيَ فِي نُوحِيهَا) پیتته کانی دريژکردنه وه به مهرجه کانیانه وه له وشه ی ﴿نُوحِيهَا﴾ کوکراونه ته وه.

(۴۰) وَالْكَسْرُ قَبْلَ الْيَاءِ، وَقَبْلَ الْوَاوِ صَمٌّ شَرْطٌ، وَفَتْحٌ قَبْلَ الْفِ يُلْتَزِمُ

پراغه:

جه مزوری له م ديپردها مهرجه کانی پیتی دريژکردنه وه باس دهکات. (وَالْكَسْرُ قَبْلَ الْيَاءِ) ده پیت ژير (كسرة) پيش پیتی (ي) بیت. (وَقَبْلَ الْوَاوِ صَمٌّ شَرْطٌ) پيش پیتی واویش بوړ (ضمّة) مهرجه. (وَفَتْحٌ قَبْلَ الْفِ يُلْتَزِمُ) ههروهه پیتی ئه لیف پيشه وه ی تنهها سهر (فتحة) به.

(٤١) وَاللَّيْنُ مِنْهَا أَيَا وَوَاوُ سَكِنَا ۖ إِنَّ انْفِتَاحَ قَبْلِ كُلِّ أُعْلِنَا.

پرافه:

له سى پیته کهى دريژکردنه وه دوانيان دهنه پیتی ئاسان (اللين)، نه گهر خويان زهنه دار (ساكن) بن وپيشه وه يشيان سهر (فتحة) بيت، نه وانيش بریتين له پیتی (و) و (ي).

پروونکردنه وه:

ناونراون ئاسان (اللين) چونکه له دهمه وه به ئاسانى دهرده چن.

که واته پیتی (و) و (ي) سى دوخيان ههيه:

یه که م: دريژکردنه وه (المد) نه گهر زهنه دار بن، و پيشی (و) بوردار (مضموم) بيت، و پيشی (ي) يش ژيژدار (مكسور) بيت.

دو وه م: ئاسان (لين) ن، نه گهر زهنه دار (ساكن) بن و پيشيان سهر دار (مفتوح) بيت.

وه کو: ﴿ حَوَّيْ ﴾، ﴿ اَلْبَيْتِ ﴾.

سيیه م: نه دريژکردنه وه وه نه ئاسان، کاتيک مهرجه کانی دريژکردنه وه وه ئاسان تيدا نه بيت.

وه کو: ﴿ كُفُوًا ﴾، ﴿ اَلْوَتْنِ ﴾، ﴿ وَقْرًا ﴾، ﴿ يِعَالَمُوت ﴾، ﴿ عَلِيْهِمْ ﴾.

به لام پیتی نه ليف له هه مان کاتدا پیتی دريژکردنه وه (المد) و ئاسان (اللين) يشه، چونکه هه ميشه خوى زهنه دارو پيشه وه ی سهر دار (مفتوح) ه.

نه حکامه کانی دريژکردنه وه

(٤٢) لِلْمَدِّ أَحْكَامٌ ثَلَاثَةٌ تَدُومُ وَهِيَ الْجُوبُ وَالْجَوَازُ وَاللُّزُومُ

پاڤه/ دريژکردنه وهی لاوه کی (فرعی) سی حوکمیان هه یه: دريژکردنه وهی پیویست (الوجوب)، دريژکردنه وهی ریپیدراو (الجواز)، دريژکردنه وهی پاپه ند (اللزوم).

(٤٣) فَوَاجِبٌ إِنْ جَاءَ هَمَزٌ بَعْدَ مَدٍّ فِي كَلِمَةٍ وَذَا مِمْتَصِلٍ يُعَدُّ

پاڤه:

یه که مین حوکم له نه حکامه کانی دريژکردنه وهی لاوه کی (فرعی)، پیویست (الوجوب) ه، نه گهر پیتی همزه به دوا یه کی له پیتته کانی دريژکردنه وهدا له یه ک وشهدا هاتبوو، پییشی دهوتریت لکاو (متصل).

پروونکردنه وه:

ناونراوه لکاو (متصل) چونکه له یه ک وشهدا پروو ده دات.

حوکه مه که ی: پیویسته، چونکه گشت قورئانخوینان (القراء) بریاریان له سه ر دريژکردنه وهی داوه.

نه ندازه ی دريژکردنه وهی: (٤) یا خود (٥) جووله یه، به لام (٤) جووله به ناوبانگتره.

نمونه: ﴿ هَيْتَا مَرِيَّتَا ﴾، ﴿ أُولَئِكَ ﴾، ﴿ السَّمَاءِ ﴾، ﴿ النَّسِيِّ ﴾، ﴿ هَاؤُمْ ﴾

تیبینی: نه گهر پیتی همزه که وته کو تایی وشه وه له سه ری وه ستایت، ده توانی تا (٦) جووله دريژی بکه یته وه، چونکه ده بیته دريژکردنه وهی توشه اتوو به زهنه (العارض للسكون)، وه کو:

﴿ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ﴾ المدثر: ٣١.

(٤٤) وَجَائِزٌ مَّدَّةٌ وَقَصْرٌ إِنَّ فُصَيْلَ كُلِّ بِكَلِمَةٍ وَهَذَا الْمُنْفَصِلُ

پاڤه:

دووه مین حوکم له ئه حکامه کانی دريژکردنه وهی لاوه کی (فرعی)، پيپيدراو (الجائز)ه، دريژکردنه وهو کورتکردنه وه ههردووکیان دروستن کاتیک ههريه کهيان کهوته وشهيه کهوه، پييشی دهوتریت: جودا (المنفصل).

پروونکردنه وه:

پیناسه: کاتیکه یه کیك له پیته کانی دريژکردنه وه له کوتایی وشهيه کداو پیتی هه مزه له سه ره تاي وشهيه کی تردا به دواي ئه ودا هاتبیئت.

هوی ناوانانی: پیی گوتراوه جودا (منفصل) چونکه له دوو وشه دا پروو ده دات. ههروه ها پیی گوتراوه پيپيدراو (جائز) چونکه له لای هه ندیک له قورئانخوینان کورتکردنه وهی بو (٢) جووله ش (واته: القصر) دروسته.

ئه ندازهی دريژکردنه وهی: ده توانری (٤) یاخود (٥) جووله دريژبکریته وه به لام (٤) به ناوبانگتره.

نمونه:

- کاتیک پیتی دريژکردنه وه که بخوینریته وهو بنووسریت وهک:

﴿وَإِذَا أَنْقَلَبُوا إِلَىٰ آبَائِهِمْ أَنْقَلَبُوا فَكِهِينَ﴾ المطففين

- یاخود بخوینریته وهو به لام نه نووسراییت وهک:

﴿هٰؤُلَاءِ﴾، ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ﴾، ﴿يَتَادَمُ﴾

تیبینی: ئه م جوړه دريژکردنه وه ته نها له کاتی گه یانندن (وصل) دایه، خو ئه گهر له سه ره وشه یه که م وه ستای له (٢) جووله زیاتر دريژی ناکه یته وه.

سود: دريژکردنه‌وهی گه‌ياندنی گه‌وره (الصلة الكبرى)، هه‌مان حوكمی دريژکردنه‌وهی رپييدراوی جودا (المدّ الجائز المنفصل)ی هه‌يه.

پيناسه: گۆرپینی بۆری (ضمة) (ه)ی پاناو بۆ واو، ژييشی (كسرة) بۆ يا نه‌گهر كه‌وته نيوان جووله (حركة) و هه‌مزهی (قطع)ه‌وه.

هۆی ناوانی: چونكه ته‌نها له كاتى گه‌ياندن (صلة)دا ده‌خوينریتته‌وه.

ئه‌ندازه‌ی دريژکردنه‌وهی: وهك دريژکردنه‌وهی رپييدراوی جودا (الجائز المنفصل) وایه (٤) ياخود (٥) جووله دريژده‌كریتته‌وه، هه‌ر له به‌ر ئه‌وه‌ش پيی وتراوه: (الانفصال الحُكمي).

تیبینی: جياوازی نيوان دريژکردنه‌وهی گه‌ياندنی بچوك (الصلة الصغرى) و گه‌ياندنی گه‌وره (الصلة الكبرى)، دريژکردنه‌وهی بچوك به‌دوايدا هه‌مزه نایه‌ت له‌به‌ر ئه‌وه بووه‌ته پاشكووی دريژکردنه‌وهی ناسایی (الطبيعي)، چونكه هه‌يچ هۆكارێكى نيه‌يه، به‌لام دريژکردنه‌وهی گه‌وره (الصلة الكبرى) هۆكارى هه‌يه ئه‌ويش هاتنى هه‌مزیه به‌دواى (ه)ی پاناودا، هه‌ر بۆیه به‌دريژکردنه‌وهی لاوه‌كى (فرعي) ئه‌ژمار ده‌كریت چونكه هۆكارى هه‌مزهی تیدايه.

نمونه: ﴿ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ﴾ (١١) اللیل، ﴿ وَمَا يَكْتُوبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴾ (المطففين)

پاشكو: نه‌گهر به‌ دواى های (اسم الإشارة) كه بۆ تاكى مئى به‌كارديت، هه‌مزه هات وهك دريژکردنه‌وهی گه‌ياندنی گه‌ورهی (الصلة الكبرى) لئى دييت و پيويسته (٤) يان (٥) جووله دريژ بكریتته‌وه، وهكو: ﴿ وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً ﴾ (المؤمنون ٥٢).

نیشانه‌ی له (مصحف)دا: دانانى نیشانه‌ی دريژکردنه‌وه‌كه له‌سه‌ر واو و یاى گه‌ياندن (الصلة) وهك له نمونه‌كاندا پرونه.

(٤٥) وَمِثْلُ ذَا إِنْ عَرَضَ السُّكُونُ وَفَقًّا كَتَعْلَمُونَ نَسْتَعِينُ

پاڤه:

هاوشیوهی نهو واته ریپیدراوی جودا له دریژکردنهوهو کورتکردنهوهدا، دریژکردنهوهی توشهاتوو به زهننه (المد العارض للسكون)ه.

پیناسه: به دواي پیتی دریژکردنهوهدا پیټیکی بزواو له کوټایی وشهدا هاتیټ، پاشان به هوئی وهستانهوه زهننه دار بیټ، واته له بنچینهدا زهننه دار نییه.

ناونانی: ناوئراوه کاتی (عارض) له بهر کاتی هوکارهکی که وهستانه.

نه اندازهی دریژکردنهوهی: (٢) یاخود (٤) یاخود (٦) جووله دریژده کریټهوه.

وهکو: ﴿تَعْلَمُونَ﴾، ﴿نَسْتَعِينُ﴾

سوود: دریژکردنهوهی ئاسان (اللين):

پیناسه: بریتیه له هاتنی زهننهیهکی توشهاتوو به هوئی وهستانهوه به دواي پیتی (و، ي) زهننه داردا کاتیك پیشه وهیان سهر (فتحة) بیټ.

هوئی ناونانی: ناوئراوه ئاسان (اللين) چونکه له دهمهوه به ئاسانی دهردهچن.

نه اندازهی دریژکردنهوهی: (٢) یاخود (٤) یاخود (٦) جووله دریژده کریټهوه

نمونه: ﴿قُرَيْشٍ﴾، ﴿عَلَيْهِ﴾، ﴿خَوْفٍ﴾، ﴿شَيْءٍ﴾، ﴿السَّوَاءِ﴾

تیبینی: له نهجامی پیناسهی دریژکردنهوهی توشهاتوو به زهننهو دریژکردنهوهی ئاسانهوه بو مان دهردهکه ویټ که هه موو دریژکردنهوهیهکی ئاسان (اللين) دریژکردنهوهی توشهاتوو به زهننه (العارض للسكون)، به لام پیچه وانه کهی راست نییه.

(٤٦) أَوْ قُدِّمَ الْهُمُزُ عَلَى الْمَدِّ وَذَا بَدَلُ كَامُنُوا وَإِيمَانًا حُذَا

پرافه:

نهگهر همزه پیشکوت بهسهر هرر یهکیک له پیتهکانی دریزکردنه وهدا، نهوا پییی دهوتریت دریزکردنه وهی له جیاتی (مد البدل)، وهک: ﴿ءَامُنُوا﴾، ﴿إِيمَانًا﴾.

روونکردنه وه:

پیناسه: بهو دریزکردنه وه دهگوتریت که له پیش پیتی دریزکردنه وه له یهک وشهدا پیتی همزه هاتیبت و له دواى پیتی دریزکردنه وه کهش همزه و زهننه نه هاتیبت. هوی ناوانانی: چونکه پیته دریزکردنه وه که له بنچینه دا همزه یه کی زهننه دار بووه به پیی یاسای زانستی (الصرف) هرکات دوو همزه له سهرتای وشه یه کدا کوبوونه وه یه که میان بزواو و دووه میان زهننه دار بیبت، دووه میان دهگوردریت بو پیتی دریزکردنه وه (المد) له رهگهزی جووله ی پیتی پیش خوی. نه اندازی دریزکردنه وهی: له لای (حفص) تهنها دوو جووله دریزده کریته وه.

نمونه: ﴿ءَامُنُوا﴾، ﴿إِيمَانًا﴾، ﴿أُوْتُوا﴾ له بنچینه دا (أدم)، (أوتوا)، (إنشاء) بوون.

دریژگردنه‌وهی پاپه‌ند

(٤٧) وَلَا زِمَّ إِنِ السُّكُونُ أَصْلًا   وَصَلًا وَوَقْفًا بَعْدَ مَدِّ طُولًا

پاڤه:

سپیه‌مین حوکم له ئە حکامه‌کانی دریژگردنه‌وهی لاوه‌کی (فرعی)، دریژگردنه‌وهی پاپه‌ند (اللزوم) ه.

دریژگردنه‌وهی پاپه‌ند (اللازم) ه ئە گەر زهننه (سکون) ه که بنچینه‌یی (أصلی) بیټ له گه‌یاندن و وه‌ستانداو به‌دوای پیتیکی دریژگردنه‌وه‌دا هاتیبیټ، دریژده‌کریتته‌وه به ئەندازه‌ی شه‌ش جووله.

نمونه: ﴿ الصَّالِيَتِ ﴾، ﴿ الحَاقَّةُ ﴾، ﴿ دَابَّةً ﴾، ﴿ اَلنَّارِ ﴾.

به‌شه‌کانی دریژگردنه‌وهی پاپه‌ند

(٤٨) أَقْسَامٌ لَّا زِمَّ لَدَيْهِمْ أَرْبَعَةٌ   وَتِلْكَ كَلِمِيٌّ وَحَرْفِيٌّ مَعَهُ

پاڤه:

به‌شه‌کانی دریژگردنه‌وهی پاپه‌ند (المدّ اللازم) چوارن، ئەو چوار به‌شه‌ده‌بن به‌ وشه‌یی (كَلِمِيٌّ) و پیتی (حَرْفِيٌّ).

(٤٩) كِلَاهُمَا مُخَفَّفٌ مُثَقَّلٌ   فَهَذِهِ أَرْبَعَةٌ تُفَصِّلُ

پاڤه:

هه‌ریه‌ك له‌و دوانه‌یش واته وشه‌یی (كَلِمِيٌّ) و پیتی (حَرْفِيٌّ)، ده‌بن به‌سوکراو (مُخَفَّفٌ) و قورسکراو (مُثَقَّلٌ)، که‌واته هه‌مووی چوار به‌شه‌و پروونکردنه‌وهی ده‌ویټ.

(۵۰) فَإِنْ بِكَلِمَةٍ سَكُونٌ اجْتَمَعَ مَعَ حَرْفٍ مَدٍّ فَهُوَ كَلِمَةٌ وَقَعَّ

پراقه:

ئەگەر لە یەکە و شەدا زەننە (سکون) لە گەل پیتیکی درێژکردنە وەدا کۆبوونە وە ئەو درێژکردنە وە یاپەندی و شەیی (المدّ اللازم الکلمی) پرویداو.

وهك: ﴿الصَّاحَةُ﴾، ﴿الطَّامَةُ﴾، ﴿دَابَّةٌ﴾

(۵۱) أَوْ فِي ثَلَاثِيّ الْحُرُوفِ وَجِدَا وَالْمَدُّ وَسَطُهُ فَحَرْفِيٌّ بَدَا

پراقه:

یاخود ئەگەر زەننە (سکون) لە گەل پیتی درێژکردنە وە لە پیتی کدا کۆبوونە وە، ئەو پیتەیش ناوهراستی درێژکردنە وە بوو، ئەو دەبیته درێژکردنە وە یاپەندی پیتی.

نمونه: ﴿صَّ﴾، ﴿قَ﴾، ﴿نَ﴾.

(۵۲) كِلَاهُمَا مُثَقَّلٌ إِنْ أُدْعِمَا مُحَفَّفٌ كُلُّ إِذَا لَمْ يُدْعِمَا

پراقه:

(كِلاهُمَا) هەردووکیان واتە یاپەندی و شەیی و یاپەندی پیتی دەبن بە دوو بەشە وە. (مُثَقَّلٌ إِنْ أُدْعِمَا) قورسە ئەگەر تێهەلکیش کرابوون، وەك:

- ﴿الْحَاةُ﴾ ﴿الْحَجْوِيُّ﴾

- پیتی لام لە: ﴿المرّ﴾ و ﴿المرّ﴾ ← (ألف لام ميم) ← (ألف لام ميم)

- پیتی سین لە: ﴿طسّر﴾ ← (طا سين ميم) ← (طا سيميم).

(مُحَفَّفٌ كُلُّ إِذَا لَمْ يُدْعِمَا) سووکه ئەگەر تێهەلکیش نە کرابوون.

لە و شەییەکاندا لە قورئانی پیروزدا تەنھا و شەیی ﴿ءالکن﴾ هەیه و دوو جار لە سوورەتی (یونس) دا هاتووە:

﴿ءالکن وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ﴾ ٥١ یونس

﴿ءالکن وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلَ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾ ٩١ یونس

نمونه بۆ پیتیەکانیش: ﴿صَّ﴾، ﴿قَ﴾، ﴿نَ﴾.

(۵۳) وَاللَّازِمُ الْحَرْفِيُّ أَوَّلَ السُّورِ وَجُودُهُ فِي ثَمَانٍ اِخْتَصَرَ

پرافه:

دریژکردنه‌وهی پایه‌ندی بییتی (المدُّ اللازمُ الحرفی) سه‌ره‌تای سووره‌ته‌کان بوونیان له هه‌شت پییتدا هه‌له‌ینراون و کوکراونه‌ته‌وه.

(۵۴) يَجْمَعُهَا حُرُوفُ (كَمْ عَسَلَنْ نَقْصُ) وَعَيْنُ ذُو وَجْهَيْنِ وَالطُّوْلُ اِخْصُ

پرافه:

يَجْمَعُهَا حُرُوفُ (كَمْ عَسَلَنْ نَقْصُ): ئەو هه‌شت پییته پرسته‌ی (كَمْ عَسَلَنْ نَقْصُ) کویان

ده‌کاته‌وه. واته: (ك، م، ع، س، ل، ن، ق، ص)

نموونه‌ی ك: ﴿كَهَيْعَص﴾ مریم، دووه‌می نییه.

نموونه‌ی م: ﴿الْمَرْ﴾، ﴿الْمَصَّ﴾، ﴿الْمَرْ﴾، ﴿طَسَّرَ﴾، ﴿حَمَّ﴾ شه‌شه‌می نییه.

نموونه‌ی ع: ﴿كَهَيْعَص﴾ مریم، ﴿حَمَّ﴾ سییه‌می نییه.

نموونه‌ی س: ﴿طَسَّرَ﴾، ﴿طَسَّ﴾، ﴿يَسَّ﴾، ﴿حَمَّ﴾ پینجه‌می نییه.

نموونه‌ی ل: ﴿الْمَرْ﴾، ﴿الْمَصَّ﴾، ﴿الْمَرْ﴾، ﴿الرَّ﴾ پینجه‌می نییه.

نموونه‌ی ن: ﴿نَّ﴾ دووه‌می نییه.

نموونه‌ی ق: ﴿حَمَّ﴾ سییه‌می نییه.

نموونه‌ی ص: ﴿الْمَصَّ﴾، ﴿كَهَيْعَص﴾، ﴿صَّ﴾ چواره‌می نییه.

(وَعَيْنُ ذُو وَجْهَيْنِ) بییتی عه‌ینی سه‌ره‌تای سووره‌تی (مریم) و (الشوری) به دوو شیوه

ده‌خوینریته‌وه: شه‌ش جووله‌و چوار جووله‌.

(وَالطُّوْلُ اِخْصُ) به‌لام شه‌ش به‌ناوبانگتره.

(۵۵) وَمَا سِوَى الْحَرْفِ الثَّلَاثِي لَأَ الْفِ فَمَدُّهُ مَدًّا طَبِيعِيًّا أَلْفِ

پراغه:

جگه له پیتته سیانییهکانی سهره‌تای سووره‌ته‌کان که ناوهراستیان پیتی دریزکردنه‌وه‌بوو واته: (كَمْ عَسَلْ نَقْصُ)، هه‌روه‌ها جگه له پیتی (ألف)، سه‌رجه‌م پیتته‌کانی تر دریزکردنه‌وه‌یان دریزکردنه‌وه‌یه‌کی ئاسایین واته ته‌ن‌ها دوو جووله دریز ده‌کرینه‌وه.

(۵۶) وَذَاكَ أَيْضًا فِي فَوَاتِحِ السُّورِ فِي لَفْظِ (حَيِّ طَاهِرٍ) قَدْ ائْخَصَرَ

پراغه:

(وَذَاكَ أَيْضًا فِي فَوَاتِحِ السُّورِ) ئه‌و پیتانه‌یش به‌ه‌مان شیوه له‌سه‌ره‌تای هه‌ندی‌ک له سووره‌ته‌کانی قورئانی پیروزدان. (فِي لَفْظِ حَيِّ طَاهِرٍ قَدْ ائْخَصَرَ) له پرسته‌ی (حَيِّ طَاهِرٍ) دا کوکراونه‌ته‌وه. واته: (ح، ي، ط، ا، ه، ر)

حا له ﴿حَمَّ﴾ دا.

یا له ﴿يَسَّ﴾ دا.

طا له ﴿طَسَّ﴾ و ﴿طَسَّ﴾ و ﴿طَهَّ﴾ دا.

ها له ﴿كَهَيْعَصَّ﴾ و ﴿طَهَّ﴾ دا.

را له ﴿الرَّءَّ﴾ و ﴿الرَّءَّ﴾ دا.

(۵۷) وَيَجْمَعُ الْفَوَاتِحَ الْأَرْبَعَ عَشْرَ (صِلُهُ سُحَيْرًا مِّنْ قَطْعِكَ) ذَا ائْشْتَهَرَ

پراغه:

هه‌موو ئه‌و پیتانه‌ی له سهره‌تای سووره‌ته‌کاندا هاتوون و ژماره‌یان چوارده پیتته، له پرسته‌ی (صِلُهُ سُحَيْرًا مِّنْ قَطْعِكَ) دا کوکراونه‌ته‌وه، ئه‌م پرسته‌یه‌یش له‌ناو قورئان‌خویناندا به‌ناوبانگه.

كۆتايى

(۵۸) وَتَمَّ ذَا النِّظْمِ بِحَمْدِ اللَّهِ عَلَى تَمَامِهِ بِإِلَّا تَنَاهِي

پاڧە/ ھۆنراوھكە تەواو بوو، سوپاس بۇ خدا بۇ تەواوبوونى سوپاسىكى ھەمىشەيى و بەردەوام.

(۵۹) أَبْيَاتُهُ نَدُّ بَدَأَ لِدِي النَّهْيِ تَارِيحُهَا بُشْرَى لِمَنْ يُتَّقِنُهَا

پاڧە/ (أَبْيَاتُهُ نَدُّ بَدَأَ لِدِي النَّهْيِ) دېرەكانى بۇنيان خۇش دەردەكەويت بۇ خاوەن ژىرىيەكان.

(تَارِيحُهَا بُشْرَى لِمَنْ يُتَّقِنُهَا) مېژووى نووسىنى ئەم ھۆنراوھىە موزدەيە بۇ ئەو كەسەى لىي تىدەگات و لەبەرى دەكات.

تېيىنى: جەمزورى پستەى (نَدُّ بَدَأَ)ى كردووھ بە ھيما بۇ ژمارەى دېرەكانى ئەم ھۆنراوھىە.

ھەروھە پستەى (بُشْرَى لِمَنْ يُتَّقِنُهَا)ى كردووھ بەھيما مېژووى نووسىنى ھۆنراوھكەى. بەپيى پىگايەكى ژمىريارى كە لەناو زانا عەرەبەكاندا بەناوبانگبووھ، كە بۇ ھەر پىتتىك بەھايەكى ژمارەييان داناوھ، پىتەكانىشيان لەسەر رىزبەندى پۇژھەلاتىھەكان رىز كردووھ بەم شىوھىە:

(أَبْجَدُ، هُوَ، حُطَى، كَلْمُن، سَعْفَص، قَرَشْت، نَحْذ، صَطْع)

(نَدُّ بَدَأَ): ن ۵۰ + د ۴ + ب ۲ + د ۴ + ا ۱ = ۶۱

(بُشْرَى لِمَنْ يُتَّقِنُهَا):

ب ۲ + ش ۳۰۰ + ر ۲۰۰ + ی ۱۰ + ل ۳۰ + م ۴۰ + ن ۵۰ + ی ۱۰ + ت ۴۰۰ + ق ۱۰۰ + ن ۵۰ + ھ ۵۰ + ا ۱۱ = ۱۱۹۸ ك

پید ت	به‌ها ژماره‌یی‌که ی	پید ت	به‌ها ژماره‌یی‌که ی	پید ت	به‌ها ژماره‌یی‌که ی	پید ت	به‌ها ژماره‌یی‌که ی
أ	۱	ح	۸	س	۶۰	ت	۴۰۰
ب	۲	ط	۹	ع	۷۰	ث	۵۰۰
ج	۳	ي	۱۰	ف	۸۰	خ	۶۰۰
د	۴	ك	۲۰	ص	۹۰	ذ	۷۰۰
هـ	۵	ل	۳۰	ق	۱۰۰	ض	۸۰۰
و	۶	م	۴۰	ر	۲۰۰	ظ	۹۰۰
ز	۷	ن	۵۰	ش	۳۰۰	غ	۱۰۰۰

(۶۰) تُمُّ الصَّلَاةِ وَالسَّلَامُ أَبَدًا عَلَى خِتَامِ الْأَنْبِيَاءِ أَحْمَدًا

پاڤه/ پاشان سه‌لات و سه‌لام به به‌رده‌وامی له‌سه‌ر دوايين پيغه‌مبه‌ران نه‌حمه‌د

(۶۱) وَالْأَلِ وَالصَّحْبِ وَكُلِّ تَابِعٍ وَكُلِّ قَارِيٍّ وَكُلِّ سَامِعٍ

پاڤه/ هه‌روه‌ها سه‌لات و سه‌لام له‌سه‌ر بنه‌ماله‌و هاوه‌لان و شوين كه‌وتوو‌ان و هه‌موو
قورنانه‌خويينك و هه‌موو گوینگریکيش.

سهر چاوه كان

- ١- زانستی ته جوید، سیروان حامد، چاپی چوارهم.
- ٢- أسنی الاقوال فی شرح متن تحفة الأطفال، أبو حفص عمر بن أحمد بن محمود الأزهری.
- ٣- أيسر المقال فی شرح تحفة الأطفال، محمد رفیق مؤمن الشوبکی.
- ٤- تعطیر البریة بشرح الجمزوریة، لأبی عبد الملك أحمد بن فتحي البکیری.
- ٥- فتح الأقفال شرح متن تحفة الأطفال، سليمان بن حسين الجمزوري الشافعي.
- ٦- فتح رب البریة فی حل ألفاظ التحفة والجزریة، سید بن مختار بن أبو شادي.
- ٧- منحة ذي الجلال فی شرح تحفة الأطفال، علي محمد الضباع.

پېرست

۳	پېشه‌کی
۴	ده‌قی هۆنراوه‌که
۱۰	سه‌نه‌دی هۆنراوه‌که
۱۱	ناساندنی هۆنراوه‌که
۱۲	ناساندنی دانه‌ری هۆنراوه‌که
۱۳	پېشه‌کی هۆنراوه‌که
۱۵	ئه‌حکامه‌کانی نونی زهننه‌دارو ته‌نوین
۲۲	ئه‌حکامه‌کانی نون و میمی شه‌دده‌دار
۲۳	ئه‌حکامه‌کانی میمی زهننه‌دار
۲۷	حوکمی لامی (أل) و لامی کردار
۳۱	له‌یه‌ک چوو‌ه‌کان و له‌یه‌ک نزیکه‌کان و هاو‌ره‌گه‌زه‌کان
۳۶	به‌شه‌کانی دريژکردنه‌وه
۴۰	ئه‌حکامه‌کانی دريژکردنه‌وه
۴۵	دريژکردنه‌وه‌ی پاپه‌ند
۴۵	به‌شه‌کانی دريژکردنه‌وه‌ی پاپه‌ند
۴۹	کو‌تایی
۵۱	سه‌رچاوه‌کان